SVOBODA
Founded in 1893
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо про Україну!

Рік 116, ЧИСЛО 50, П'ЯТНИЦЯ, 11 ГРУДНЯ 2009 РОКУ | 1893 | Vol. 116, No. 50, FRIDAY, DECEMBER 11, 2009 | $1.00

4 грудня в Києві відбулася 13-та зустріч „Україна-Евросоюз“

КИЇВ. – 4 грудня в Києві відбулася 13-та зустріч „Україна-ЕС“, під час якої було обговорено широкий спектр питань взаємодії України з Европейським союзом у контексті перспектив повномасштабної інтеґрації України до Евросоюзу. Це був перший захід високого рівня за участю ЕС після набуття 1 грудня чинности Лісабонського договору.

Було обговорено питання взаємодії України та ЕС у подоланні таких ґльобальних викликів, як світова фінансово-економічна криза, енерґетична безпека, зміни клімату. Про підсумки зустрічі йде мова у статті політичного оглядача Євгена Магди.

13-та зустріч „Україна-ЕС“ повністю виправдав своє нещасливе число. Україна отримала публічне щеплення від невиправданого оптимізму. Провідники Европейського союзу, які прибули для участи в зустрічі, не тільки зруйнували евромрію Віктора Ющенка, відмовившись підписувати угоду про асоціяцію, але й розкритикували його за відсутність реальних реформ.

Навіть позаштатному евроаналітикові тепер

(Закінчення на стор. 3)

У Києві під час 13-ої зустрічі „Україна-ЕС“.
Фото: Прес-служба Президента України

В Чикаґо відкрито пам'ятник Патріярхові Йосифові Сліпому

Пам'ятник Патріярхові Йосифові перед собором свв. Володимира і Ольги в Чикаґо.

Лука Костелина

ЧИКАҐО. – 22 листопада на церковному майданчику перед собором свв. Володимира й Ольги відбулося відкриття й посвячення пам'ятника першому Патріярхові Української Греко-Католицької Церкви Йосифові кардиналові Сліпому.

Пам'ятник цей, заввишки понад три метри, створив скульптор Євген Прокопів з Києва. В одній руці Патріярх Йосиф тримає хрест – символ вірности Христовій церкві, а в другій – жезл, символ патріяршої влади.

Вийшовши на волю з совєтських концентраків, Патріярх Йосиф відвідав Чикаґо три рази. В цьому місті 28 липня 1968 року він заснував парафію свв. Володимира й Ольги, яку посвятив п'ять років пізніше, під час своїх других відвідин, а ще через три роки служив в ній Святу Літургію на празник Покрови.

Минає 25 років з того часу, як Патріярх Йосиф покинув цей світ. Роки, які він провів на цій землі з нами, – одні з найважчих для нашого народу і нашої Церкви. І в ці найважчі роки Патріярх Йосиф був для нас світочем, надією, духовним Батьком, який сповнював нас нездоланною вірою у перемогу добра над злом.

Після смерти Митрополита Андрея Владика Йосиф стає Главою Церкви-мучениці і духовним Батьком українського народу на рідних землях і в розсіянні. Заарештований сталінським режимом СРСР, він відбув 18 років каторги в сибірських таборах. Фізично занепалий, з відмороженими ногами, на 71-му році життя, завдяки старанням Папи Івана XXIII, Президента США Джона Кенеді та інших світових авторитетів, виходить на волю. Об'єднує український єпископат в Синод Української Церкви, а в 1975 році приймає титул Києво-Галицького Патріярха. І хоч з політичних при-

(Закінчення на стор. 14)

Під час освячення пам'ятника перед собором свв. Володимира і Ольги.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Новий Посол США прилетів у Київ

КИЇВ. — Посол США в Україні Джон Тефт 2 грудня вручив копії вірчих грамот міністрові закордонних справ Петрові Порошенкові. „Я щасливий сьогодні бути тут і вручити вам копії вірчих грамот, оригінали отримає Президент, як це і передбачено протоколом“, – сказав Посол США під час вручення копій вірчих грамот П. Порошенкові. У свою чергу, міністер закордонних справ побажав представникові США плідної праці під час перебування в Україні. Дж. Тефт є кар’єрним дипломатом і працює на дипломатичній службі понад 37 років. З 2005 по 2009 рік він був Послом США в Грузії. До цього працював помічником Держсекретаря США з европейських і евроазійських справ і відповідав за взаємини з Росією, Україною, Білоруссю та Молдовою. Він також був американським Послом у Литві з 2000 по 2003 рік. З 1996 по 1999 рік Дж. Тефт обіймав посаду заступника Посла США у Москві, а з 1996 по 1997 виконував обов’язки тимчасового повіреного у справах США в Росії. Раніше Послом США в Україні був Віліям Тейлор. Його місія завершилася у травні цього року. *(„Кореспондент“)*

В. Ющенко ввів в дію рішення РНБО про фінансування армії

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко 3 грудня підписав указ про введення в дію рішення Ради національної безпеки та оборони (РНБО) від 20 листопада про заходи невідкладного поліпшення фінансування Збройних Сил для подолання кризового стану їх боєздатності. Рішенням РНБО діяльність Кабінету міністрів у забезпеченні обороноздатности держави, боєздатности її Збройних Сил визнана такою, що суперечить вимогам Конституції, законам, послаблює оборонний потенціял держави і створює загрозу її суверенітетові, територіяльній цілісності та недоторканості. При цьому в указі йдеться про необхідність збільшення в установленому порядку фінансування армії. Зокрема Президент доручив Кабінетові міністрів забезпечити виділення до 10 грудня Міністерству оборони понад 227 млн. грн. для потреб армії цього року. Президент раніше заявляв, що не має наміру підписувати державний бюджет на 2010 рік при недостатньому фінансуванні армії. *(Радіо „Свобода“)*

До Ліберії поїхали 150 українських миротворців

КИЇВ. — Міністерство оборони почало 12-ту ротацію особового складу й техніки 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України, який виконує завдання сил Місії ООН у Ліберії. 8 грудня вранці до Ліберії вирушили 150 військових, у рамках першого етапу ротації в Україну прибула перша група українських миротворців попередньої ротації. Другий етап ротації запланований на 22 грудня. Серед основних завдань Місії ООН у Ліберії, які виконують українські військові, – перевезення персоналу Місії й високоповажних осіб, перевезення вантажів, медичне транспортування, евакуація поранених, спостережні лети, повітряний супровід переміщення військ. *(Радіо „Свобода“)*

У Жовкві запрацював Центр громадських порад

ЖОВКВА. — 2 грудня у місті Жовкві Львівської области відбулося відкриття Центру громадських порад, створення якого ініціював „Громадський форум Жовкви“. У цьому заході взяли участь Реґіональний громадський фонд „Право і демократія“, зокрема його засновник, почесний голова Зеновій Сірик, який 1994 року створив першу на Львівщині громадську юридичну приймальню, повідомив голова організації„Громадський форум Жовкви“ Андрій Марков. Центр громадських порад у Жовкві входить в загальноукраїнську мережу громадських приймалень, яка формується за зразком закордонних колеґ – Союзу „Бюрів громадянських порад Польщі“. Зокрема такі юридичні приймальні вже успішно діють у Львові, Івано-Франківську, в Закарпатті, а також створюються у Тернополі. З. Сірик відзначив, що зараз в Україні — період особливо активної практичної діяльности правозахисників. А. Марков пояснив, що Жовківський центр громадських порад надає безоплатну допомогу у сфері взаємин з посадовими особами та органами державної влади, житлово-комунальних проблем, порушень прав споживачів, встановлення пільг, взаємин власности тощо. До праці Центру залучені професійні юристи з досвідом праці у сфері комунальних послуг та захисту прав споживачів. *(„Зік“)*

Евро-2012 прийматимуть чотири українських міст

КИЇВ. — Чемпіонат копаного м’яча Евро-2012 відбудеться у чотирьох містах – на стадіонах Києва, Львова, Харкова та Донецька. А фінал відбудеться у столиці України. Очікують, що УЕФА (Федерація Европи з футболу) ухвалить таке рішення 11 грудня. Про це говорив під час зустрічі з Президентом України Віктором Ющенком віцепрем’єр Іван Васюник. За його словами, Україна виконала практично усі вимоги міжнародної футбольної організації. А експерти УЕФА задоволені будівництвом ключових об’єктів в Україні. І. Васюник, переконаний, що „ми і дальше повинні бути відмобілізовані і виконувати беззастережно всі пляни підготування об’єктів, бо мова йде про те, що зараз затримка на будь-якому об’єкті тиждень чи два може означати в рамках підготування – зрив цього об’єкту“. *(„5 канал“)*

У Львові горіло приміщення театру

ЛЬВІВ. — У центрі міста 6 грудня увечері горіла будівля Муніципального театру (колишній театр Прикарпатського військового округу) на вулиці Городоцькій, 36. Про це повідомили у прес-центрі Головного управління Міністерства з питань надзвичайних ситуацій (МНС) України у Львівській області. Пожежники гасили вогонь майже годину. Завдані збитки та причини пожежі встановлюються. Врятовано будівлю театру та майно на 50 млн. грн. Цей театр є одним з семи сучасних театрів Львова. *(„День“)*

Кабмін дозволив НОК використовувати герб України

КИЇВ. — Кабінет міністрів України дозволив Національному олімпійському комітетові (НОК) використовувати у своїй діяльності герб України. Про це йдеться у розпорядженні уряду від 2 грудня. „Надати Національному олімпійському комітетові дозвіл на включення зображення Державного Герба України до знаку для товарів і послуг як елементу, що не охороняється, з подальшою реєстрацією такого знаку в установленому порядку, для використання у своїй діяльності“, – сказано в документі. *(„День“)*

Виставка мистецтва шістдесятників

КИЇВ – „Літорость порубаного саду“ – під такою назвою в Національному музеї літератури відкрилася виставка мистецьких праць – графіки, живопису, скульптури, кераміки з колекції Музею шістдесятників. Алла Горська, Надія Світлична, Опанас Заливаха, Віктор Зарецький, Галина Севрук, Людмила Семикіна. Це далеко не повний перелік мистців, котрі на зламі 1960-их років прагнули свободи і яким було задушно за залізною завісою, в тенетах соцреалізму. Їх змушували жити у соціялістичному підпіллі і там же творити. У двох залях Музею представлені живопис, графіка, аплікація, кераміка, які творилися також і на засланнях. Це – своєрідна мозаїка мистецтва шістдесятників, яка, на думку директора Музею шістдесятників Миколи Плахотнюка, об’єднана єдиним стрижнем: прагненням творчости свободи, світла та оптимізму. Але тодішня влада побачила в цьому крамолу і почала шістдесятників звинувачувати в абстракціонізмі, в космополітизмі, націоналізмі та переслідувати. У Музеї представлена лише третина праць з колекції Музею шістдесятників, яка налічує понад 500 живописних полотен і сотні графічних робіт. Сам же Музей, незважаючи на три укази Президента України Віктора Ющенка, досі не має приміщення. Приміщення не відремонтоване і не придатне для перебування в ньому музейних експонатів. „Зібрати там усі унікальні твори мистецтва шістдесятників означало б просто їх знищити“, – зауважує М. Плахотнюк. Минулого року київська влада навіть виділила на ремонт приміщення для музею 1.5 млн. грн. Однак, вони, за словами голови Товариства „Меморіял“, шістдесятника Леся Танюка, столичними можновладцями були витрачені не за призначенням. *(Радіо „Свобода“)*

МЗС Ізраїлю у Києві – про безвізовий режим

КИЇВ. — 7 грудня з візитою в Києві перебував міністер закордонних справ Ізраїлю Авіґдор Ліберман. Після зустрічі з міністром закордонних справ Петром Порошенком сторони заявили, що вони домовилися завершити процес підготування до підписання угоди про запровадження безвізового режиму. За словами А. Лібермана, процес може бути завершено упродовж шести місяців. Головною метою візити А. Лібермана до Києва, куди він приїхав після візити до Москви, є активізація дипломатичних стосунків на східньоевропейському напрямку, який, за словами ізраїльських оглядачів, за керівництва його попередниці Ціпі Лівні був „дещо занедбаний“. *(Бі-Бі-Сі)*

Курултай вирішив не міняти провідника Меджлісу

СИМФЕРОПІЛЬ. — Делеґати Курултаю (загальнонаціонального з’їзду) кримських татар залишили Мустафу Джемілєва провідником свого представницького органу – Меджлісу. Таке рішення було ухвалене 6 грудня на другій сесії Курултаю V скликання. Національний з’їзд взяв до уваги мотиви М. Джемілєва, викладені ним для обґрунтування необхідности зміни глави Меджлісу, при цьому порахувавши неможливим задовольнити їх. „Мустафа Джемілєв – наш провідник. І ніхто не може дозволити собі зміну провідника, коли перед нами є дуже велике завдання“, — сказав перший заступник голови Меджлісу Рефат Чубаров. Він пояснив, що кримським татарам потрібно завершити оформлення системи органів національного самоврядування – Курултаю і його виборних органів. Крім того, зазначив Р. Чубаров, зміну провідника не можна дозволити „в достатньо неспокійний час, пов’язаний з виборами Президента України, а також майбутніми місцевими виборами, а потім, можливо, і парляментськими“. М. Джемілєв (66 років) очолює Меджліс понад 18 років. Зараз він є народним депутатом України від бльоку „Наша Україна – Народна самооборона“. Перша сесія V скликання Курултаю, яка відбулася в грудні 2007 року, в буквальному розумінні умовила М. Джемілєва залишитися на посту голови меджлісу. *(УНІАН)*

Завершився економічний форум „Відкритий Донбас“

ДОНЕЦЬК. — 4 грудня завершився V Міжнародний економічний форум „Відкритий Донбас“. Форум відбувався за підтримки й участи Донецької міської ради, обласної державної адміністрації й обласної ради, а також великих національних, міжнародних компаній – „Ernst & Young“ і „Піреус Банку“. Головною метою цього маштабного заходу стала презентація можливостей, особливостей і переваг сучасного Донецька і Донецької области для здійснення маштабних проєктів, розвитку торговельно-економічного співробітництва. Зацікавлення міжнародних організацій до співпраці з Донбасом постійно збільшується. Цього року в Донецьк прибули майже 100 представників з 19 країн, що майже вдвічі більше, ніж минулого. „Донецька міська рада надає великого значення розвиткові зовнішньоекономічних зв’язків і створенню клімату найбільшої інвестиційної сприятливости. Місто розпочало працю над Програмою інвестиційного розвитку, розрахованою на довгостроковий період з метою вирішення пріоритетних завдань соціяльно – економічного розвитку Донецька. Ми вже зараз можемо запропонувати до 139 інвестиційних проєктів на загальну суму 70 млрд. грн.“, – повідомив Донецький міський голова Олександер Лук’янченко під час свого виступу на Форумі. *(„День“)*

В Україні відбулася в пам'ять Голодомору Всеукраїнська акція „Запали свічку"

В Україні 28 листопада відбулася акція „Запали свічку", присвячена пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років. У містах і селах було проведено поминальні Молебні, загальноукраїнську Національну хвилину мовчання і всеукраїнську акцію „Запали свічку".

Запалені свічки під час Всеукраїнської акції „Запали свічку" у Львові 28 листопада. Фото: УНІАН

Учасники жалібного віча у Харкові принесли „Чорну книгу України" до пам'ятного знака жертвам Голодомору. Фото: УНІАН

У Запоріжжі 28 листопада під час віча-реквієму біля пам'ятника жертвам Голодомору 1932-1933 років. Фото: УНІАН

4 грудня...

(Закінчення зі стор. 1)

зрозуміло, що в найближчі пів року в Києві просто ні з ким буде домовлятися. Президент Еврокомісії Жозе Мануель Барозу відверто дав зрозуміти, що сьогодні Европу понад усе цікавить безперебійний транзит російського газу українською територією. Інше – неістотне. І намальована для українського керівництва перспектива вступу до ЕС у зв'язці з Молдовою виглядає на тлі европрагматизму відвертим знущанням.

Російська зловтіха з приводу провалу українських потуг на ниві евроінтеґрації навряд чи змусить себе чекати. Взагалі в двосторонніх відносинах України і Росії побажання один одному дрібних капостей останнім часом аж надмірне за частотою використання. Один російський прем'єр Володимир Путін чого вартий. „Провідник нації" невтомно повчає „братню" Україну. Непідробне обурення В. Путіна „окремими суб'єктами, які проникли в українську владу" можна зрозуміти: його самого за Кремлівську стіну спровадили за іншим алґоритмом.

Зате не виключено, що Москва найближчим часом пришле таки свого посла до Києва, адже дипломатичний представник США Джон Тефт вже прибув в українську столицю. Його персона має підкреслити зацікавленість Вашинґтона в розвитку відносин з Україною, але за океаном, виглядає, хочуть дочекатися завершення президентської кампанії. Правда, явного фаворита серед її учасників адміністрація Барака Обами не має. До речі, підтвердження ґарантій безпеки України, викладених 15 років тому в Будапештському меморандумі, справді актуальне – світ за минулий час серйозно змінився.

Учасникам президентських перегонів так і не вдалося оптимізувати закон про вибори глави держави. Демонстрація недовіри між представниками Бльоку Юлії Тимошенко і Партії Реґіонів нагадує бульварний роман: політичні сили, які пів року тому мало не переписали Конституцію країни, сьогодні поводяться, як коханці у сварці: старанно поливають один одного брудом, витягують на суд громадськости брудну білизну, наче виправдовуючись за минулі „почуття". В результаті парлямент останнім часом виявився не тільки нездатним долати президентські вето, але й приймати рішення для підтвердження своєї дієздатности не може.

Володимир Литвин, який полишив заради здійснення передвиборних вояжів президію Верховної Ради і був би радий повернутися під дах парляменту на білому коні, наче лицар консолідації, але колеги-законодавці не дають йому на це ні найменшого шансу.

Тим часом кампанія виборів глави держави йде мляво. Результатів першої тури президентських виборів і в Центральній виборчій комісії, і в експертному середовищі чекають з побоюванням – бюджетні кошти на кампанію не виділені, а норми законодавства залишають чимало лазівок для фальсифікацій. Та й спокуса вирішити результат голосування підкупом виборців велика. Зате Віктор Янукович упевнений, що третьої тури в 2010 році не буде. З упевненістю, яку під'юджують дані соціологічних опитувань, він обіцяє цього разу не випустити перемогу.

Бравада В. Януковича помітно дратує Юлію Тимошенко. Та вже пустила ситуацію в економіці країни на самоплив (другий місяць поспіль „Нафтогаз України" розраховується за російський газ з кредитних ресурсів Міжнародного валютного фонду) і намагається встигнути донести до виборців необхідні повідомлення. Поспіх приводить до стискання політичної позиції Ю. Тимошенко. Буквально за тиждень вона подолала шлях від представника демократичних сил, що закликає колеґ-кандидатів до консолідації, до майбутнього глави держави, за якого ніхто не знатиме імені прем'єра. Як сумістити дві позиції, напевно, не знають і найближчі соратники Ю. Тимошенко.

Тим часом В. Ющенко відійшов від тактики дрібних покусувань уряду і пробує себе в ролі бульдоґа, здатного повиснути на елеґантній сукні Ю. Тимошенко. Він так щиро ратує за прихід „українського прем'єра", що потішити це може тільки печерного націоналіста. Дбайлива Віра Ульянченко, на язиці якої те, що у В. Ющенка на думці, закликала до швидкої зміни уряду. Але їй доведеться потерпіти до весни майбутнього року, адже навіть Партія Реґіонів визнала, що сьогодні не здатна відіслати Кабінет міністрів у відставку.

Конференція „Мова як світ світів"

КИЇВ. – Міжнародна наукова конференція „Мова як світ світів" відбулася 7-8 грудня в Інституті філології Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. У ній взяли участь понад 200 представників наукової громадськости України та інших країн, викладачі, студенти.

Промовляючи на конференції, голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000" Катерина Ющенко розповіла про зусилля українських організацій за кордоном, спрямовані на збереження мови та культури. „Українці зберігають і передають нащадкам та всім бажаючим дух українства, виражений насамперед у мові", – зазначила вона. К. Ющенко зупинилася на кроках держави щодо створення загальнодержавної мовної політики та піднесення ролі української мови, розповіла про програми і проєкти Фонду „Україна-3000", спрямовані на розвиток української мови, культури, традицій.

Від імені Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000" К. Ющенко презентувала Інститутові філології комплект книжок, дисків, а також старовинну карту України. На катедру сучасної української мови вона передала фахові словники та енциклопедії. *(УНІАН)*

Учасники конференції (зліва): ректор Київського національного університету ім. Тараса Шевченка Леонід Губерський, голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000" Катерина Ющенко і директор Інституту філології Григорій Семенюк. Фото: УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Росія та США підтвердили ґарантії безпеки Україні

ВАШІНҐТОН. — Президент США Барак Обама та Президент Росії Дмитро Медведєв 4 грудня у телефонній розмові погодились продовжити діяти в дусі Договору 1991 року про зменшення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, дія якого завершилася того ж дня. Сторони погодились дотримуватись процедур нагляду за ядерними об'єктами та інших умов попередньої угоди — до підписання та ратифікації нового договору, над яким активно працюють дипломати з обидвох сторін. У спільній заяві США та Росія також підтвердили дотримання ґарантій безпеки, наданих безядерним державам – Білорусі, Казахстанові та Україні. *(„Голос Америки")*

Р. Ґейтс поїхав до Афганістану

ВАШІНҐТОН. — Секретар Департаменту оборони США Роберт Ґейтс 9 грудня здійснив не оголошену раніше поїздку до Афганістану, де узгодив з Президентом Афганістану Гамідом Карзаєм подробиці нового пляну дій, про який декілька днів раніше повідомив Президент Барак Обама, та провів наради з американським командуванням у цій країні. США надішлють додатково 30 тис. військ в Афганістан. Р. Ґейтс запевнив Президента Г. Карзая у тому, що взаємини між обома країнами мають довготермінову перспективу і не завершаться в 2011 році, коли, за пляном, американці мають розпочати виведення своїх військ з країни. Г. Карзай, у свою чергу, пообіцяв, що його уряд зробить все необхідне, щоб провести необхідний набір та тренування власних сил поліції та армії, які після виходу закордонних континґентів зможуть підтримувати належний рівень безпеки в країні. *(„Голос Америки")*

Заклик СКУ до українців діяспори

ТОРОНТО, Канада. — Президентські вибори в Україні, які відбудуться 17 січня 2010 року, в умовах сучасних політичних та економічних криз набувають особливого значення. Світовий Конґрес Українців (СКУ) закликає українців діяспори взяти участь у президентських виборах в Україні у ролі міжнародних спостерігачів та до 21 грудня цього року зголоситись до українських крайових центральних репрезентацій СКУ, а за їх відсутности – до інших складових організацій СКУ на терені країни свого проживання, та виповнити відповідну анкету офіційного міжнародного спостерігача. СКУ як міжнародна неурядова організація не покриває жодних коштів на забезпечення діяльности спостерігачів. *(Світовий Конґрес Українців)*

Відкрилася міжнародна конференція з питань клімату

КОПЕНГАҐЕН, Данія. — У столиці Данії Копенгаґені 7 грудня відкрилася найбільша у світі міжнародна конференція з питань кліматичних змін. Представники понад 190 країн намагаються опрацювати нову угоду про припинення ґльобального потепління. Вони також вимагають запровадження обмежень на викиди в атмосферу двоокису вуглецю, який пов'язують з кліматичними змінами. Голова Секретаріяту ООН з питань клімату Іво де Бер закликав створити фонд на суму 30 млрд. дол., щоб допомогти бідним країнам в їх зусиллях зменшити забруднення атмосфери. Ця пропозиція вже отримала підтримку з боку Европейського союзу. Чинна угода, так званий Кіотський протокол, вигасне у 2012 році. Країни, що розвиваються, стверджують що вони найбільш вразливі на ґльобальне потепління, хоча найменш відповідальні за збільшення в атмосфері двоокису вуглецю, який є цього причиною. Науковці кажуть, що для того, щоб зупинити підвищення температури на плянеті, викиди парникового газу мусять бути зменшені на 25-40 відс. від рівня у 1990 році. Китай запропонував зменшення викидів на 45 відс. від рівня у 2005 році, а Індія на 20-25 відс. Президент США Барак Обама, очікуючи рішення Конґресу у справі викидів парникових газів, висунув тимчасову пропозицію про зменшення викидів на 17 відс. від рівня у 2005 році. Як відомо, попередник Б. Обами, Президент Джордж Буш відмовився підтримати Кіотський протокол, кажучи, що він шкодить американській економіці. *(„Голос Америки")*

Під час пожежі в Пермі загинуло 112 осіб

ПЕРМ, Росія. — Кількість загиблих під час пожежі в пермському клюбі „Хромая лошадь" становить 112 осіб. За інформацією російського Міністерства охорони здоров'я, постраждало близько 140 осіб, більшість з них перебувають у тяжкому стані, 98 перевезено з Пермі до Москви, Санкт-Петербурґу і Челябинську. Пожежа в нічному клюбі, де святкувалося восьмиріччя закладу, сталася в ніч на 5 грудня. Один з фаєрверків підпалив солом'яну підвісну стелю, в приміщенні майже миттєво поширився дим, незабаром згасло світло. В той момент у клюбі перебувало близько 250 осіб. *(УНІАН)*

Переговори ЕС про асоціяцію з Закавказзям

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Рада міністрів з загальних справ та зовнішніх взаємин Европейського союзу має намір почати переговори стосовно угод про асоціяції з Азербайджаном, Вірменією та Грузією. Про це йдеться у схвалених 8 грудня висновках Ради щодо взаємин з країнами Південного Кавказу. „Рада привітала презентацію пропозицій проєкту директив про переговори стосовно угод про асоціяцію, спрямованих на досягнення амбітних і всеосяжних угод, що йдуть далі чинних зобов'язань, з урахуванням специфічних обставин в кожній з країн", – сказано у висновках Ради міністрів ЕС. При цьому в документі висловлюється готовність ЕС також почати переговори з країнами, які вже приєдналися до Світової організації торгівлі, про створення глибокої й усесторонньої зони вільної торгівлі. „Рада підкреслює важливість політичної асоціяції і значної економічної інтеґрації країн-партнерів з ЕС", – йдеться у висновках. Рада міністрів ЕС також привітала зобов'язання Азербайджану, Вірменії та Грузії посилити взаємини з Евросоюзом та висловила готовність і надалі сприяти стабільності, співпраці й процвітанню на Південному Кавказі, у тому числі шляхом надання програм технічної допомоги. 8 грудня в Брюселі відбувалося засідання Ради міністрів з загальних справ та зовнішніх взаємин ЕС. В рамках засідання також відбулася міністерська конференція „Східного партнерства", в якій взяли участь міністри закордонних справ країн-членів ЕС та країн-учасниць „Східного партнерства". *(„День")*

НАТО надсилає до Афганістану 7,000 вояків

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен під час зустрічі в Брюселі 5 грудня у своїй промові зосередився на солідарності та єдності учасників місії та сказав, що 25 країн НАТО додатково надішлють 7,000 вояків до Афганістану. Він підкреслив, що рішення про додаткові війська є прикладом солідарности в дії. Ці сили додадуться до 30 тис., вояків, які США надсилають в рамках нової стратегії Барака Обами. Держсекретар США Гілларі Клінтон назвала відповідь НАТО „позитивною" і закликала Альянс підтримати нову стратегію. Водночас деякі потужні країни стримуються. Франція й Німеччина досі не заявили, що надішлють додаткові війська. Раніше Президент Б. Обама оголосив, що надсилає додаткові 30 тис. вояків, аби побороти повстанців Талібану. США закликають, аби 43 країни, які мають континґенти в Афганістані, надіслали додатково 10 тис. вояків. Британія пообіцяла надіслали 500 вояків, Італія – 1,000 вояків, Польща – 600. Грузія, яка не є членом НАТО, надсилає 900 вояків. Але у багатьох країнах НАТО уряди постають перед ще більш скептично налаштованою громадськістю, ніж у США чи Британії. Кореспонденти додають, що перетворити ці обіцянки у конкретне число вояків, які б у потрібний час опинилися в потрібному місці, забере багато часу. *(Бі-Бі-Сі)*

Венесуеля отримала російську зброю для захисту від Колюмбії

КАРАКАС, Венесуеля. — Президент Венесуелі Уго Чавес заявив, що Венесуеля отримала тисячі російських ракет і пускових установок, які можуть використовуватись у разі збройного конфлікту з Колюмбією. Він не уточнив, які саме ракети країна отримала з Росії, проте зазначив, що в оновлюваний військовий арсенал країни входять переносні зенітні ракетні комплекси „Іґла-1С", а також реактивні ґранати. За словами У. Чавеса, Венесуеля також найближчим часом отримає російські танки „Т-72". У вересні У. Чавес побував з офіційною візитою у Москві, після чого заявив, що Росія погодилася виділити Венесуелі кредит в 2.2 млрд. дол. на придбання військової техніки. Після заяв У. Чавеса Державний департамент США висловив стурбованість плянами Каракасу, оскільки, на думку Вашінґтону, домовлеленості про військові постачання викличуть „напруженість і нестабільність в усій Західній півкулі". Напруга у взаєминах між Венесуелею і Колюмбією виникла влітку цього року, коли Боґота дозволила США використовувати свої військові бази. У. Чавес неодноразово заявляв, що дана угода може розв'язати в Латинській Америці маштабну війну. *(„Кореспондент")*

Найпопулярніші теми світових засобів масової інформації

ВАШІНҐТОН. — Піднесення Китаю як економічної наддержави стало найпопулярнішою серед читачів у всьому світі темою новин останнього десятиріччя, обігнавши війну в Іраку і терористичну атаку у США 11 вересня 2001 року. До такого висновку прийшли 8 грудня, після аналізи читацької активности у всьому світі, експерти американської медійної групи „Global Language Monitor". Економічний розвиток Китаю – новина число один – на 400 відс. випереджає другу позицію – війну в Іраку 2003 року. У списку 15 найпопулярніших новин, крім названих вище, виявилися також війна проти терору, смерть Майкла Джексона, вибори Барака Обами на пост Президента США, ґльобальна економічна рецесія 2008-2009 років, тайфун „Катріна", що майже зрівняв з землею Новий Орлеан у 2005 році, війна в Афганістані, „фінансове цунамі", Пекінська Олімпіяда, цунамі у Південній Азії, що забрало життя 230 тис. осіб, війна з рухом „Талібан", смерть Папи Івана Павла II, нездатність спецслужб піймати Осаму бен Ладена. *(„День")*

Низка смертельних вибухів у Багдаді

БАГДАД, Ірак. — У центрі столиці Іраку Багдаді сталося кілька вибухів автобомб, внаслідок яких загинуло понад 100 осіб. Один з вибухів пролунав біля будівлі міністерства охорони здоров'я. Ще один вибух стався на тій самій вулиці, де знаходиться міністерство нафтової промисловости та поліційна академія. Третій вибух стався при поліційній станції у переважно сунітській дільниці Доура. Радник іракського уряду з питань національної безпеки Мовафак Аль-Рубаї заявив, що до вибухів причетна організація „Аль-Кайда". *(Бі-Бі-Сі)*

Р. Полянський покинув в'язницю в Швайцарії

ЦЮРІХ, Швайцарія. — Швайцарська влада з метою безпеки 4 грудня перевела Романа Полянського з в'язниці в Цюріху в „неназване місце", звідкіль режисера помістили під домашній арешт в його будинку у швайцарському Ґштаді. Такий захід необхідний, перш за все, для запевнення безпеки і з метою „особистого захисту" 76-річного режисера. Даних про те, чи отримала швайцарська влада заставу в 4.5 млн. дол., необхідну для звільнення режисера, не надходило. Згідно з постановою суду, під час арешту Р. Полянський перебуватиме під постійним електронним спостереженням. На нього одягнуть спеціяльний браслет з радіопередавачем. Система стеження повинна бути попередньо перевірена, що є однією з умов звільнення Р. Полянського. *(„Кореспондент")*

КОМЕНТАР

Не дозволимо паплюжити Івана Котляревського

Івана Котляревського (1769-1838) вже півтора століття в Україні вважають реформатором мови і засновником нової української літератури. Щодо таланту і величі цієї особистости ніколи і ні у кого не було сумнівів. Високо цінував поета і Тарас Шевченко. У вірші „На вічну пам'ять Котляревському" він написав:

Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть.

Аж от 12 вересня в російськомовній київській газеті „Сєгодня" (тобто „Сьогодні") відомий „очорнитель авторитетів", який вважає себе письменником-журналістом, Олесь Бузина опублікував ганебну статтю „Малорос Котляревський". Аби читач міг скласти враження про відсутність моралі в автора статті та збагнути міру його українофобства, подамо кілька цитат у перекладі з російської мови:

„На офіційному рівні ювілей „засновника української літератури" відсвяткували непомітно. Дивуватися не треба! Бо ж Іван Котляревський – головний ідеологічний ворог русофобського ющенківського режиму".

„Що було б, якби шведи та гетьман-перебіжчик захопили Полтаву? Різанина, пожежа, екзекуція над полтавськими козаками та членами їхніх родин – те ж саме, що учинив Мазепа, взявши містечко Веприк и знищивши до останнього усіх його мирних мешканців. Тож загинули б дід і бабця Котляревського, і не було б ані „нової української літератури", ані її засновника. Як добре, що під Полтавою переміг Петро Великий і Семен Палій, а не Мазепа і Карл XII!".

„Бідний дворянин Котляревський мав тільки леваду та кілька кріпаків. В основному, нудьга спричинила те, що Котляревський організував у рідному місті театр, акторка якого Преженковська стала коханкою письменника. Аби звернути її увагу на себе, він написав п'єски „Наталка Полтавка" та „Москаль-чарівник".

„Політичне кредо Котляревського – у фразі: „Тепер чи москаль, чи наш – усе одне: усі – одного батька, царя білого діти".

І врешті-решт, ключова фраза О. Бузини: „Він (Котляревський) не вписується в образ „національно-свідомого мистця, просякнутого тваринною ненавистю до усього москальського".

Кинувши багно на особу клясика, як українця, О. Бузина побічно намагається принизити й освіту в тодішній Україні, кепкуючи: „Вчили там майже так, як при Гетьманщині – напихали латиною та римськими клясиками". Отут недолугий „очорнитель", безумовно, перебрав: дай Боже, щоб отак, як Котляревського у Полтаві, вчили тоді у Москві та навіть і в сучасній Україні, яка, на відміну від Росії, прагне до 2015 року досягти европейських стандартів освіти, долучившись до Болонського процесу.

Якби О. Бузина копнув біографію І. Котляревського глибше, то дізнався б, що майбутній реформатор української літератури у семінарії вивчав, крім латини, ще й поетику (в тому числі версифікацію), філософію, риторику, богослов'я та літературу, з якої набув практики перекладу, наприклад, Горація, Верґілія й Овідія. Саме у роки навчання І. Котляревського відбувалася шкільна реформа, яка додала до навчальних програм французьку мову, яку він опанував настільки, що потім міг вільно перекладати. А згодом, з 1810 року, І. Котляревський сам мав педагогічну посаду в полтавському Будинку виховання дітей бідних дворян, у якому навчали багатьох світських дисциплін, зокрема математики, креслення, географії, військової справи. Образ чудового педагога І. Котляревського, як вважають літературознавці, зобразив Т. Шевченко у повісті „Близнюки".

Спробуємо розібратися, якому ж ідолові служить О. Бузина, публікуючи „компромат" на І. Котляревського? Кому це треба?

З першого погляду, у нівелюванні українськости І. Котляревського зацікавлені комуністи, які завжди пропаґували так званий інтернаціоналізм. О. Бузина намагається виставити І. Котляревського запеклим русофілом. Так, І. Котляревський служив у царській армії, саме у полку, що виник на основі українських козацьких полків, брав участь у російсько-турецькій війні, а у відставку вийшов у чині капітана. Тож у 1812 році, коли розпочалася війна з Наполеоном, І. Котляревський, що мав певний військовий досвід, для боротьби з аґресором лише за 17 днів зформував кінний „козацький" полк. На початку ж 1815 року, з приводу перемоги над Наполеоном, він складає урочисту кантату „Малоросійських губерній загальний хор". Хіба ж можна у цій діяльності небагатого українського дворянина побачити щось ганебне для України?

Відомі й шанобливі звання, які надали І. Котляревському культурні діячі того часу: у 1818 році його обирають членом Харківського товариства аматорів красного письменства. Усі славетні твори І. Котляревського були побудовані на українському матеріялі – фольклорі, народній образній мові, українській фразеології.

Виконуючи замовлення російськомовної газети „Сєгодня", орієнтованої на інтереси Російської Федерації, що прагне повернути Незалежну Україну „у свої обійми", О. Бузина спробував висмоктати з пальця „факти", які начебто „свідчать" про любов українського клясика І. Котляревського до усього російського. Марно! Ніхто із мислячих людей у ці дурниці не повірив, а О. Бузина, як бачимо, ще раз зганьбив своє ім'я (у попередні роки він скандально „уславився" тим, що, наприклад, паплюжив особу іншого нашого генія – Т. Шевченка).

Засуджуючи недолугого писаку, можемо йому нагадати видіння до пекла, яке виразно змалював у „Енеїді" І. Котляревський:

Брехунів там заставляли
Лизать гарячих сковород,
Щоб не ганялись за гривнями...

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

НА ТЕМИ ДНЯ

Єврейська карта в російських спецопераціях проти України

Закінчення. Початок в ч. 49

Мойсей Фішбейн

Розігруючи „єврейську карту" в своїх спецопераціях проти України, російські спецслужби використовують своїх московських рабинів.

З сайту „Евразийского союза молодьожі": „Рабини і евразійці об'єднають зусилля в боротьбі з нацизмом".

20 серпня 2007 року в синагозі на Спасоглєніщєвському провулку в Москві відбулась офіційна зустріч провідника Евразійського союзу молоді Павла Заріфуллліна і головного рабина Росії Адольфа Шаєвича. В процесі перемовин прийшли до висновку, що в них є один спільний ворог – „сучасний український неонацизм, що є квазіофіціяльною ідеологією „помаранчевого" режиму Ющенка".

З сайту „Новості портала „Евразія":

„Евразійці та євреї – за традиціоналізм і проти українського держфашизму". 11 листопада 2008 року.

11 листопада в московській синагозі в Маріїній Рощі відбулась зустріч між головним рабином Росії Берлом Лазарем, а також головою адміністрації Міжнародного „Евразійського Руху" П. Заріфулліним. В ході бесіди рабин Лазар висловив глибоку стурбованість у зв'язку з відродженням нацизму в Україні і в Прибалтиці. Він розповів про присвоєння звання Героя України Романові Шухевичеві. Головний рабин підкреслив, що потрібно не допустити вступу України в ЕС та інші міжнародні організації, він закликав гостей скористатися своїми зв'язками і своїм авторитетом в боротьбі з реставрацією нацизму".

Відомий російський журналіст, редактор газети „Завтра" Александр Проханов, який відкрито називає себе імперіялістом, 17 вересня 2008 року заявив в інтерв'ю радіостанції „Эхо Москвы": „Сталін стає обличчям Росії". В тому-таки інтерв'ю він сказав: „Росія – потенційна наддержава. В протилежному випадку вона розсиплеться". Відтак А. Проханов заявив: „Ми добились ось цієї кризи на Україні". І на запитання журналістки „Що зараз потрібно робити?" відповів: „Невтралізувати Ющенка".

Російські високопосадовці (зокрема, міський голова Москви) вголос висувають Україні територіяльні претензії. Плекані й вітані російськими спецслужбами провокатори плюндрують українські національні святині на нашій Говерлі, шматують і топчуть український прапор коло Посольства України в Державі Ізраїль. Відтак постійний представник Російської Федерації при ООН Віталій Чуркін на своїй прес-конференції 28 жовтня 2008 року, кажучи про Голодомор 1932-1933 років, заявив:

„...Український уряд використовує це питання з метою посварити наші два братські народи, посіяти міжнаціональну ворожнечу. (...) які б репресії чи дії не велись сталінським режимом, його не можна називати першопричиною Голоду (...) І казати, що сталінський режим був спрямований проти українського народу, неправильно". Не знаю, чи російський дипломат В. Чуркін читав книгу „Все тече" – книгу про Голодомор, що її написав видатний російський письменник Василь Гроссман. Не знаю, чи В. Чуркін взагалі читає щось, крім „інструкцій з Центру". Але ця його заява – безсоромне блюзнірство.

Безсоромним блюзнірством і зухвалою брехнею є й інші його заяви, зроблені на цій пресконференції в штаб-квартирі ООН. Цитую: „Друге питання, (...) що має, на мій погляд, певний логічний взаємозв'язок з першим – це питання про героїзацію нацизму. (...) Президент України в указі про нагородження назвав героєм одного з одіозних членів українського нацистського руху пана Шухевича, котрий був нацистом. (...) Ви пригадуєте, що на території Києва були вбиті тисячі євреїв? Більшість цих людей, котрі вбивали євреїв в Бабиному Яру, були українські нацисти".

„Українські нацисти"? Себто якісь українці, що буцімто були членами гітлерівської нацистської партії, а не німці з „айнзатцкомандо" розстрілювали євреїв у Бабиному Яру? „Шухевич, котрий був нацистом"? Себто Р. Шухевич, який буцімто був членом гітлерівської нацистської партії, перебуваючи в Галичині, в якийсь спосіб був причетний до розстрілів у Бабиному Яру? Сказати таке міг або невіглас, або свідомий дезінформатор.

Нагадаймо В. Чуркіну, що саме СССР, правонаступницею якого нині є Російська Федерація, з 1939-го по 1941 рік був союзником нацистської Німеччини. Чого варті бодай кадри кінохроніки зі спільними совєтсько-німецькими військовими парадами!

Нагадаймо й про те, як ведеться дезінформаційна спецоперація щодо Головного командира УПА генерала Р. Шухевича. Спочатку до преси закинули версію, буцімто Р. Шухевич був „капітаном СС". Дезінформаторам відповіли, що такого звання взагалі не існувало. Тоді дезінформатори перетворили Р. Шухевича на якогось „оберштурмфюрера". Їм пояснили, що для того, аби до 1944 року потрапити в „СС", треба було довго доводити своє „арійське походження", якого Р. Шухевич, звісно ж, не мав. Тоді дезінформатори закинули до преси версію, буцімто Р. Шухевич отримав військову нагороду з рук Гітлера. Дезінформаторам нагадали, що з рук Гітлера військову нагороду отримав лише Гімлер. Що ж до Головного командира УПА Р. Шухевича, то, згідно з інформацією Військового архі-

(Продовження на стор. 18)

Про автора: Мойсей Фішбейн – відомий український поет і перекладач. В основі цієї статті лежить його доповідь на 26-ій Конференції з української проблематики в Ілинойському університеті, в Урбана-Шампейн, США, 24-27 червня.

Все в тому ж імперському дусі

В Росії, звичайно ж, є вчені, але є й „вчені“ – з того невиправно лукавого поріддя, котре рабськи запобігало перед царями, а відтак – перед більшовиками, виправдуючи ненаситне загарбництво Москви і її хронічну ненависть до чужої свободи. Зокрема й особливо – до України і її незнищенного свободолюбства. Триває це донині. Ось тільки-но Президент України Віктор Ющенко видав указ (25 листопада) „Про додаткові заходи щодо визнання українського визвольного руху XX ст.“, як „вчені“ з Російської Національної лябораторії зовнішньої політики дуже так „по-науковому“ покивали пальчиком, щоб Україна, бач, не сміла у шкільних підручниках критикувати Москву і щоб викинула з тих підручників всі сторінки, де йдеться про „якесь невідоме ученим утворення – Українську козацьку державу“.

Можна було б тільки всміхнутися на цю „вчену“ лябораторію, якби офіційна Москва виявляла якісно інше розуміння російської й української історії. Ні – таке саме, „лябораторне“.

На згаданий вище указ Президента В. Ющенка зареаґувало Міністерство закордонних справ Росії, дійшовши у своєму коментарі до грубого втручання у внутрішні справи незалежної Української держави. Дорікати українському керівникові, що він „вдовблює у свідомість громадян країни“ (так у цьому „дипломатичному“ тексті) важливість історичної правди для національного відродження, закликає до об’єктивного вивчення всіх обставин українсьської національно-визвольної боротьби – це жалюгідний рецидив московського великодержавного шовінізму, метою якого є загальмувати утвердження України як самостійної держави. Але вислідом якого буде загальмування демократичних процесів в самій Росії, бо хто не поважає чужої свободи, той не спроможний на свободу власну.

А тим часом довідуємося – про це повідомив брюсельський он-лайн-портал „EUObserver“ – що московське інформаґентство „Новості“ підписало контракти з піар-фірмою „RJI“, котра має бюра у Вашінґтоні, Лондоні і Цюриху, про спільну кампанію задля витворення позитивного образу СРСР напередодні та в роки Другої світової війни. Невдовзі, мабуть, побачимо, як хемічать ідеологічні „лябораторії“, намагаючись вибілити злочини сталінського режиму проти підневільних радянських народів.

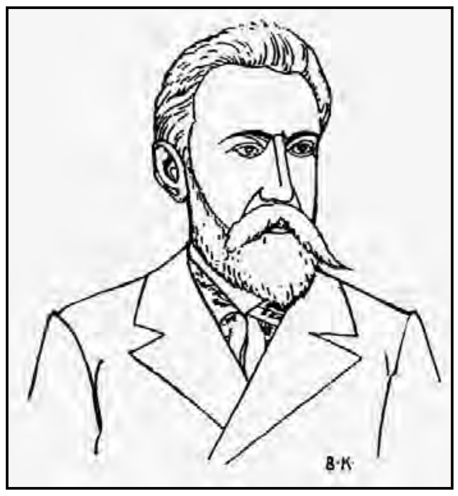
Останній новоімперський окрик з Москви належить самому міністрові закордонних справ Росії Сергієві Лаврову, який навіть в офіційному листі на адресу Організації безпеки і співробітництва в Европі не посоромився вигадки – нібито в Україні дискримінуються права російськомовного населення.

Коли кореспондент УНІАН Оксана Климончук запитала (3 грудня) першого заступника Секретаря Ради Національної безопеки і оборони України Володимира Огризка, чим, на його думку, незадоволені росіяни, він відповів: „Мені здається, там не задоволені, що ми взагалі є. Ми – вільні, незалежні, демократичні, з гідними плянами на своє майбутнє. Ми, що хочемо вирватися з обіймів, у яких нас душать...“.

Втім, тут є ще один традиційний бік проблеми: оскільки Москва на прямий тиск діставала від України опір, то навчилася діяти руками національно темного елементу в Україні. Саме на нього розраховують московські провідники тепер, коли Україна стрімко наближається до президентських виборів. Так що Москва Москвою, а долю країни вирішуватиме співвідношення сил між свідомим українством і сумновідомим „малоросійством“.

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Слід – мов ясний промінчик

Борис Грінченко. Малюнок Василя Кричевського

9 грудня (за новим стилем) народився Борис Грінченко – один з тих національно надхненних українців, про котрих можна стверджувати, що їх народив сам час, покликала до життя і дії сама історія, адже ж XIX ст. було для українства тим, сказавши словами Івана Франка, „розвидняючимся днем“, окремі промінці якого, долаючи всі перешкоди, спліталися в суцільне духовне сяйво, й воно врешті означило собою реальну і вічну присутність України в людстві. То ми тепер називаємо долю тих піонерів славною. Для них же самих вона була шляхом крізь суцільне терня, адже ж їх було драматично мало й тому кожен мусів брати на свої плечі не одну ношу – мусів, ні більше ні менше, почуватися енциклопедистом.

От і Б. Грінченко залишив по собі не один яскравий слід – як поет, повістяр, драматург, перекладач творів Фрідріха Шіллера і Йогана В. Гете, як лексикограф, літературознавець, етнограф, фолкльорист, історик, публіцист, редактор українських періодичних видань, учитель-педагог, провідник київської „Просвіти“, врешті – як один з засновників Української радикальної партії. Мав Сергій Єфремов досить підстав назвати Б. Грінченка „прапором українського відродження“.

Й дещо дуже істотне у творчій спадщині Б. Грінченка належить не до „було“, а до того, що продовжує бути нині і перейде в життя наступних поколінь нашого народу. Зокрема цей позачасовий скарб – безцінний чотиритомовий словник української мови, виданий у 1909 році і перевиданий фототипним способом в короткі роки хрущовської „відлиги“. Недаремно ж цей словник Б. Грінченка стояв в робочій кімнаті Володимира Леніна, про що написав Дмитро Павличко в одному своєму вогненнопатріотичному вірші.

Тепер, говорячи словами гасел Помаранчевої революції, „разом нас багато, нас не подолати“ – нас, для кого українська мова є такою ж природною, як саме дихання. А тоді, на зламі XIX і XX ст., спілкування нею в суспільному довкіллі підросійської України, та й навіть у родині, вимагало великої любови і великої мужности, І Б. Грінченко подає нам непроминальний приклад такої любови і мужности.

У своїх спогадах Христя Алчевська написала, як вона відкрила на Катеринославщині народну школу й шукала для неї ідеального вчителя: „...Мені вказали на поета Грінченка. Сільський люд палко любив його, діти бігли до школи, як на свято, і справа йшла прекрасно. Йому допомагала його ідейна дружина, котра всім серцем поділяла симпатії чоловіка. У них була маленька, розумненька, чарівна дівчинка Настка, семи років, яка не говорила ані слова по-російськи...“. Для цієї чарівної розумненької донечки Б. Грінченко створив „Настину читанку“, котру згодом видано для усіх українських дітей – як шкільний підручник „Рідне слово. Українська читанка“.

Глибоко, усім розумом і всім серцем, проникнувши в красу і силу українського слова, він сам вірив і сповнював інших вірою у велике майбутнє української літератури. Цією його непохитною вірою, мабуть, можна пояснити й знамениту ідейну суперечку Б. Грінченка з Михайлом Драгомановим, який, услід за Миколою Костомаровим, вважав літературну творчість українських авторів придатною – в порівнянні з творами російських письменників – хібащо для „хатнього вжитку“.

Б. Грінченко вірив в Україну, бо вона виростала з-під його невтомної руки і з-під рук подібних до нього подвижників української ідеї. Такі працьовиті руки потрібні нині і будуть потрібні завжди. Праця і любов, любов і праця – дві запоруки, що „розвидняючийся день“ підніме над Україною вічне сонце правди. Само воно, без нашої праці і любови, не зійде – й ніякі гасла, ніякі клятви тут не зарадять.

На превеликий жаль, і в сьогоднішній Україні є ще кому адресувати ці рядки з вірша Б. Грінченка „Землякам, що раз на рік збираються на Шевченкові роковини співати гимн“:

...Не пишайтеся ж у співах
Ви козацьким родом:
Ви раби, хоча й пани ви
Над своїм народом.
Україна вам не мати.
Є вам інша пані,
Зрадних прадідів нікчемних
Правнуки погані!...

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Харківська міськрада воює з українством міста

Події останніх двох років діяльности Харківської міської ради засвідчують її антидержавний курс на побудову у Харкові „російськомовного" анклаву і стратегію послідовного приниження, пригнічення та марґіналізацію україномовної громади міста.

Особливе занепокоєння викликає нетолерантна і дискримінаційна до української частини жителів Харкова позиція Харківського міського голови Михайла Добкіна щодо „російськомовного" статусу Харкова, а також його особисті аґресивні дії, спрямовані на винищення у місті українських громадсько-культурних осередків.

Характерним прикладом патологічної ненависти керівників Харкова до україномовних харків'ян і зневаги до їхніх духовно-культурних запитів є відкрита війна, яку за дорученням М. Добкіна розпочав Харківський міськвиконком з найстарішою у місті українською громадською організацією – Товариством „Спадщина".

Грубо порушуючи законодавство України і застосовуючи кримінальні засоби та рейдерські технології, чиновники харківського міськвиконкому під особистою контролею М. Добкіна блькують громадсько-культурну діяльність „Спадщини", змушуючи її виселитись з законно орендованого приміщення на вулиці Сумській, ч. 44/2. Фальшуючи документи, харківське керівництво намагається вибудувати юридичні підстави щодо ліквідації прав Товариства „Спадщина" на приміщення, яке знаходиться у географічному центрі міста і залишається одним із небагатьох осередків сучасного українського життя Харкова.

Очевидно, активна громадська діяльність „Спадщини", яка дієво розвиває український простір Харкова, непокоїть шовіністично налаштоване чиновництво міста. М. Добкін і його проросійське чиновництво намагаються невтралізувати „Спадщину" напередодні президентських і місцевих виборів.

Усвідомлюючи всю небезпеку, яку таїть в собі антиконституційна і кримінальна діяльність Харківської міськради на чолі з М. Добкіним для розвитку на Харківщині основ цивілізованого демократичного суспільства, Харківське Товариство „Спадщина", підтримане іншими громадськими організаціями міста, розпочала акції протесту й широку інформаційну кампанію, спрямовану на висвітлення антидержавного курсу керівництва міста.

Ініціятивна група міського товариства „Спадщина",
Харків

Допоможіть збудувати церкву

Понад 50 років тому в Сієтлі була організована Українська місійна православна церква св. Трійці. Фундаторами її стали кілька українських сімей, які мешкали в місті та його околицях. З часом кількість парафіян зростала. Але одна Служба Божа на місяць не могла задовольнити духовні потреби християн. І хоча нові іміґранти поповнювали число парафіян, залишалася тільки одна Служба Божа на місяць.

Переломним моментом стала зустріч парафіян весною цього року з Єпископом Української Православної Церкви в США Данилом в Портланді, куди парафіян запросив о. Іван Петращук. Саме там відбулася розмова з Єпископом Данилом про відкриття повноправної Української православної церкви в Сієтлі, і була досягнута домовленість про наступну зустріч Єпископа з нашою громадою у вересні поточного року.

Вперше за 50 років Єпископ приїхав до нас. І це було велике духовне свято для громади. Ця зустріч стала поштовхом до роздумів про придбання або побудову свого церковного приміщення, щоб мати Службу Божу кожної неділі, а не тільки один раз на місяць. Консисторія Української Православної Церкви в США разом з Єпископом Данилом погодились делеґувати священика, який проживатиме в Сієтлі, з метою проведення щонедільних Богослужень.

В жовтні Єпископ Даниїл знову завітав до Сієтлу з о. Ігорем, а 22 листопада о. Ігор прилетів до Сієтлу з Ню-Джерзі, щоб разом з нами продовжувати розпочату справу.

Ми звертаємося до людей різних конфесій з закликом допомогти віруючим у Сієтлі з придбанням церковного приміщення. Ми віримо, що кожен фінансовий внесок допоможе нам відкрити ще один Божий храм.

Свої фінансові внески, перекази, особисті чеки висилайте за адресою: Holly Trinity Ukrainian Orthodox Church (Building Fund), 6115 East Dr., Everett, WA 98203.

Михайло Бендзар,
Сієтл, Вашінґтон

Ще раз про Придністров'я

Провідні російські імперіялістично та українофобно настроєні політичні діячі виявляють надзвичайну і надмірну чутливість, коли їх прирівнюють до нацистів з недавнього минулого.

У моїй попередній статті (ч. 44) я намагався провести паралелю між встановленням Трансністрії Гітлером і Придністров'ям в наші часи. Прочитавши статтю в газеті, я побачив, що це мені не зовсім вдалося.

Порівняння і паралельність цих двох антиукраїнських процесів яскраво демонструє однакові наміри двох аґресивних держав. Ця справа задокументована, і спростовувати тут немає чого. Придивіться до географічних карт Райхскомісаріяту України і сьогоднішнього Придністров'я, почитайте трохи історії – і побачите виразне порушення норм міжнародного правопорядку, які слід припинити.

Я, може, всього цього не писав би, якби не виступив у Києві українець з Придністров'я зі скаргою, що уряд України не приділяє українському населенню в цій самопроголошеній республіці належної уваги.

Д-р Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиґен

Листи про незабутні дні життя

Петро Каркоць з Мінеаполісу надіслав до редакції витинку з газети „Волинь", яка опублікувала розповідь про долю Любови Качинської (Денеги) з Городка Луцького району, яка пережила власний розстріл. У квітні 1943 року німці вивели на площу багато селян і поставили їх на коліна. Серед приречених була уся родини Люби Денеги – тато, мама, брат і сестра. Коли пролунали постріли, Люба впала, вражена кулями. Але кулі лише поранили її в голову. Усе ж вона не ворушилася, не стогнала, бо чула, як карателі добивають поранених. Селяни потім перев'язали дівчину і відвезли до села Забороль, де жив її дядько. Тепер на місці страти українських селян стоїть пам'ятник, який поставили брати Петро і Михайло Каркоці, котрі у той страшний день втекли від німців. Зробили датки також Л. Качинська та селяни з Городка.

Микола Сенейко з Самбора написав про видану в Україні книжку-фотоальбом Богдана Мацева „Українська дивізія „Галичина". 24 жовтня у Львівському музеї етнографії та художнього промислу відбулася презентація книжки-фотоальбому.

Допомогти у ремонті василіянської церкви у Перемишлі, що носить ім'я „Співстраждання Пресвятої Богородиці", складаючи фінансову пожертву, закликає **Анізія Путько-Стех** з Канади. Дари можна вислати на банківський рахунок Землятства „Перемищина", що відкритий у Кредитовій спілці „Будучність" у Торонто. Адреса: „Buduchnist" Credit Union, 2280 Bloor St. West, Toronto, Ontario M6S 1N9. Номер рахунку: 24906: Association „Peremyschyna".

Зиновій Квіт з Філядельфії закликає до участи в Світовому фестивалі української мови і української культури, який готується в Києві. Оголошення про це свято мають з'явитися у пресі.

Виставка „Мистецтво одного села" стала темою допису **Євгена Цимбалюка** з Рівного. Йдеться про творчість мешканців села Каноничі Рівненської области. Виставка відбулася в Рівненському обласному музеї.

Редакція новоствореної незалежної газети „**Коломийська правда**" сповіщає про створену у Коломиї інтернет-сторінку „Дух нації". Адреса: www.kolpravda.at.ua. Ця сторінка може зацікавити коломийців, розсіяних у світі.

Зірвали державний прапор України

Вночі 23 листопада було зірвано з щогли піднятий у червні зусиллями Лохвицької районної організації Всеукраїнського об'єднання „Свобода" державний прапор України, зіжмакано й притоптано у землю.

Перед тим зловмисники понівечили червоно-чорний стяг, символ національно-визвольної боротьби українського народу під проводом Організації Українських Націоналістів та Української Повстанської Армії, який також був на щоглі у центрі Лохвиці.

Ця мстива акція комуністичних поплентачів наочно вказує, кому насправді сприяє місцева та реґіональна влада на Полтавщині. Адже за два дні до цих подій міська рада відмовила у розміщенні на постаменті під погруддям Тараса Шевченка поетових слів: „За що ж боролись ми з ляхами? За що ж ми різались з ордами? За що скородили списами московські ребра?".

Так міський голова Надія Солонець „віддячила" містові за пам'ятник Великому Кобзареві.

Олександер Панченко,
Лохвиця, Полтавська область

Зірваний прапор кинуто під щоглу.

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи", просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.

Редакція за загальними правилами преси має право редагувати мову за українським правописом і вдаватися до необхідних скорочень надісланих статтей.

Редакція

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Різдвяна картка – це приємність для душі

Вгорі вміщено нові Різдвяні картки. Верхній ряд зліва: „Матір Божа" (Віра Трисецька, Оранжбурґ, Савт-Каролайна), „Матір Божа" (Вікторія Варварів, Київ), „Різдво" (Василь В. Кричевський, Монтайн В'ю, Каліфорнія), „Непорочна Діва" (Мирослава Стойко, Гайленд Парк, Ню-Джерзі), середній ряд зліва: „Борщівська Мадонна" (Христина Велігорська-Сенків, Торонто, Канада), „Різдво" (Олександра Приведа, Сіетл, Вашинґтон), „Різдво" та „Мадонна і Дитя" (Іван Яців, Віндзор, Канада), нижній ряд зліва: „Різдво" (Павло Лопата, Тера Кота, Канада), „Ялинка" (Марта Шраменко-Рандазо, Потомак, Мериленд), „Ангел душі" (Ілона Олійник, Черкаси, Україна), „Українське народне мистецво" (Людмила Мосійчук, Кліватер, Фльорида). Художнє оформлення карток виконав Іван Яців (Віндзор, Канада).

Традиція висилання вітальних карток з добрими побажаннями походить з давніх часів китайської та єгипетської культур, коли такі привітання писалися ще на папірусі. Пізніше ця людяна, шляхетна традиція, зберігаючи внутрішню сутність, змінювала зовнішній характер, і вже коли постали друкарні та поштові марки, кожний дістав можливість придбати відповідну картку з побажаннями.

Сьогодні легко доступні картки для привітання не лише з кожним великим святом, але й з різними життєвими датами та нагодами.

При цьому різдвяні картки залишаються найпопулярнішими, у їх створенні радо беруть участь відомі мистці, що збільшує чар цього особливого свята. Тим більше, що ці картки виходять за рамки особистих почувань і побажань, а набувають ширшого громадського звучання, сприяючи досягненню різних харитативних, освітніх, наукових, виховних цілей.

Немало фондів в цей спосіб зібрано на потреби Української Народної Фундації Українського Народного Союзу. Загалом вже понад 65 талановитих мистців поділилися своєю творчою візією Різдва та подарували свої малюнки для репродукцій на різдвяні картки, і в цей спосіб внесли свій вклад в громадсько-культурне життя Українського Народного Союзу.

Ми сподіваємося, що всім сподобаються міні-твори на тему Різдва, які ми цього року отримали від українських мистців – Вікторії Варварів, Василя Кричевського, Павла Лопати, Людмили Мосійчук, Олександра Приведи, Марти-Анни Шраменко-Рандазо, Христини Велигорської-Сеньків, Мирослави Стойко, Віри Трисецької, Ільони Шитик, Івана Яцева.

У цьогорічній збірці – 12 чудових різдвяних карток. Кожна, незалежно від жанру (олія, акварeля, темпера, комп'ютерна графіка, ґуаш, дереворит, кераміка, мішані засоби – папір, чорнило чи олівець) по-своєму передає світлий, радісний дух української Різдвяної традиції.

Цей цьогорічний проєкт продажу різдвяних карток особливо вартісний тим, що спрямований на популяризацію наших мистців, служить розвиткові української культури і водночас зміцнює Українську Народну Фундацію Українського Народного Союзу, яка працює в ім'я всієї української громади та українських інтересів від 1894 року.

Українська Народна Фундація має статус 501(c) (3), і всі пожертви, які ви зложите на цю ціль, звільнені від податків.

З нагоди свят Різдва Христового бажаємо вам, вашим родинам та друзям щастя, здоров'я, радости, любови, миру та успіхів в Новому році!

Оксана Тритяк,
головний організатор УНСоюзу

Нові члени УНСоюзу

Стефан - Богдан Голубець, син Наталії та Ореста Голубців з Сінсінаті, Огайо., — новий член 358-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили дідусь і бабуся д-р Зенон і Мирослава Голубці.

Степан Осьмак, син Лариси і Андрія Осьмаків з Торонто, Канада., — новий член 461-го Відділу УНСоюзу. Свого сина забезпечили батьки.

Катя Осьмак, доня Лариси і Андрія Осьмаків з Торонто, Канада., — нова членка 461-го Відділу УНСоюзу. Свою доню забезпечили батьки.

ПАМ’ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Виставка „Голодомор: невідомий геноцид українців“

БУЕНОС-АЙРЕС, Арґентина. – В Культурному центрі „Реколета“ 11-22 листопада діяла виставка картин „Голодомор: невідомий геноцид українців“, приготовлена на основі матеріялів Фундації „Україна-3000“ під патронатом Посольства України та Української Центральної Репрезентації (УЦР).

Відкриття виставки відбулося в залі Документального, дослідницького та видавничого центру „Реколета“. Його провадили голова УЦР Євген Юзва та голова Головної ради УЦР Марія Зінько. Були присутні Посол України в Арґентині Олександер Тараненко, директор інституційних зв’язків Буенос-Айресу Клавдіо Аврух, директорка Культурного кентру Марія-Ріта Фернандес-Мадеро, директорка видавничого центру Анна Альдабуру, дипломати, представники української громади та свідки трагедії Голодомору Сіма Дорошко-Бугай, Параска Касяненко, Марія Панасенко-Паук та Микола Ромцик.

Виставка „Голодомор: невідомий геноцид українців“ в Буенос-Айресі.

М.-Р. Фернандес-Мадеро привітала присутніх та подякувала за вибір цього приміщення для організації виставки.

Від імені української громади виступив із промовою секретар УЦР Юрій Данилишин, закликаючи присутніх переглянути-прочитати панелі та обмірковувати події Голодомору, поширювати правду про цей злочин в арґентинському середовищі згідно з гаслом: „Україна пам’ятає – світ визнає!“

Посол О. Тараненко розповів про позицію українського уряду щодо трагедії Голодомору та подякував арґентинським законодавцям, представникам влади на державному, обласному та міському рівнях за виявлену солідарність щодо України та закликав до продовження праці в цьому напрямку.

К. Аврух звернув увагу про потребу поширення інформації про український Голодомор та всі інші геноциди, щоб запобігти повторенню таких злочинів.

Капеля бандуристів ім. Тараса Шевченка Українського культурного товариства „Просвіта“ під керівництвом Рікарда Берегового, разом з солістами Габріелою Веретко та Іваном Ґутичем, виконали пісні на завершення відкриття.

Є. Юзва подякував Фундації „Україна-3000“ за переданий матеріял для перекладу на еспанську мову, міській владі в особі К. Авруха – за виявлену солідарність в організації акції, керівництві Культурного центру „Реколіта“ – за приміщення для виставки, всім співпрацівникам української громади, які спричинилися до організації імпрези.

Юрій Данилишин,
секретар УЦР

Пам’ятником вшановано в Англії жертв Голодомору

Перед пам’ятником стоять голова Сююзу Українців Британії Зенон Ластовецький, Владика Гліб Лончина, дружина міського голови Рочдейлу, голова Кійт Суіфт, Посол України Ігор Харченко, колишній радник міської управи Кіхлею Микола Лайщук.

Пам’ятник на шанування жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Пам’ятник в Дубно

ДУБНО, Рівненська область. – Біля міської школи ч. 5 місті встановлено пам’ятник жертвам Голодомору 1932-1933 років в Україні, який нагадуватиме учням про трагічні сторінки історії. *Фото: Євген Цимбалюк*

РОЧДЕЙЛ, Англія. – 20 листопада в Меморіяльному саду навпроти будинку управи цього британського міста відкрито пам’ятник, яким скульптор Алістер Пійрсон увічнив найтрагічнішу подію в історії України – Голодомор 1932-1933 років. На пам’ятнику у виді хреста висотою понад півтора метра – зображення матері з розпростертими руками, а її лоно містить дитя, також з розпростертими рученятами. І напис двома мовами: „Голодомор – 1932-1933, Ukrainian Famine, an act of Genocide“.

На відкриття пам’ятника, організоване „Рочдейльськими друзями Львова“ разом з місцевим Відділом Союзу Українців Британії (СУБ), зійшлося понад 150 з Манчестеру, Рочдейлу, Аштону й неблизького Брадфорду.

З міської ради святковим походом прийшли до пам’ятника голова міста Кійт Суіфт з дружиною Сузанною (українського походження), Апостольський адміністратор для українців-католиків Великобританії Гліб Лончина, священики українських католицьких церков Ярослав Рій і Євген Небесняк, парохи з парафій Української Автокефальної Православної Церкви Богдан Матвійчук та Дмитро Недільчак, Посол України у Великобританії Ігор Харченко, голова СУБ Зенко Ластовецький і секретар Світлана Яворська, представники міського уряду.

Відкриття пам’ятника почалося з привітання голови асоціяції „Рочдейльські друзі Львова“ Анни Кецик. Саме завдаки її стараннями Міська рада Рочдейлу визнала Голодомор 1932-1933 років геноцидом. Присутніх вітав Володимир Дучак, голова рочдейльського Відділу СУБ.

Міський голова Рочдейлу К. Суіфт і мешканка міста Оксана Паращак – живий свідок Голодомору – поклали вінок червоних троянд перед пам’ятником. Вінок також поклав Посол України у Великій Британії І. Марченко.

Після проголошеної хвилини мовчання в пам’ять Голодомору Владика Г. Лончина, в співслужінні інших священиків, відслужив Панахиду, а після неї відбулося посвячення пам’ятника.

Усі промови сприймалися з великою увагою, адже йшлося про той період української історії, який повинен стати повчальним для всього людства. Надзвичайно чітко виклав причини й обставини Голодомору о. Б. Матвійчук, підкресливши незмінну антиукраїнську сутність імперій – царської, а відтак і совєтської.

Д-р С. Яворська прочитала листа від посадника Львова Андрія Садового, у котрому він дякував владі Рочдейлу за вшанування пам’яті жертв Голодомору. А Ірина Дучак прочитала англомовну поему Стефана-Людвіга Пасічника „Країна повноти“ – на тему Голодомору.

Після спільного відспівання „Молитви за Україну“ Миколи Лисенка („Боже великий, єдиний“) А. Кецик запросила усіх до Рочдейльського міського музею „Тучстоун“ на виставу про Голодомор, підготовлену асоціяцією „Рочдейльські друзі Львова“.

о. Євген Небесняк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Представники української громади зустрілися з Послом Джоном Тефтом

ВАШІНҐТОН. – 24 листопада представники української громади мали зустріч з новопризначеним Послом США в Україні Джоном Тефтом перед його вилетом до Києва.

У зустрічі, яка відбулася в Державному департаменті США, брали також участь Лаврент Сілвермен, Марк Бочеті і Елізабет Зентос з Бюра зв'язків з Україною, Молдовою і Білоруссю.

У зустрічі, організованій Українським Конґресовим Комітетом Америки (УККА), взяли участь представники Українських Католицької та Православної Церков о. Роберт Гичинз, о. Володимир Стеляк, Українського Народного Союзу – Стефан Качарай, Вашінґтонської Групи – Андрій Бігун, Світової Ради Українських Кооператив – Ігор Ляшок, Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету – Лариса Кий, Централі Українських Кооператив Америки – Богдан Ватраль, Наукового Товариства ім. Шевченка – Борис Глинський. УККА представляли Тамара Ґалло-Олексій – президент, Андрій Футей – екзекутивний заступник президента, Марійка Дупляк – екзекутивний секретар, та Михайло Савків – директор Української Національної Інформаційної Служби.

Представники української громади під час зустрічі з новопризначеним Послом США в Україні Джоном Тефтом.

Посол Дж. Тефт тепло привітав присутніх та після коротких вступних зауважень вказав, що його головна ціль сьогодні – заслухати про справи, які цікавлять та турбують представників української громади в США щодо американсько-українських взаємин.

Учасники зустрічі порушили ряд питань, зокрема про допомогові американські проєкти в Україні, стратегічне партнерство США і України, президентські вибори в Україні та ролю міжнародних спостерігачів, об'єднання українських Православних Церков в Україні та втручання в її справи інших закордонних церков, боротьбу з корупцією, енерґетичні проблеми в Україні та питання членства України в НАТО.

Після понад півторигодинної зустрічі, представники громади подякували за корисну зустріч, побажали Послові Дж. Тефтові успіхів у його праці в Києві та запросили відвідати пам'ятник жертвам Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Оцінюючи зустріч, президент УККА Т. Ґалло-Олексій зауважила, що Посол Дж. Тефт ознайомлений з Україною, зокрема з її політичною ситуацією, а відкриті і щирі розмови були унікальною нагодою поділитися з ним турботами щодо України та створити фундамент для співпраці.

УККА

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щомісяця на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

158. Євангелія від Матвія, 26: Вечеря Господня

Настав вечір перед святом Пасхи і Христос з учнями мав ритуальну вечерю, яка завершилася Господньою Вечерею. Ісус з молитвою розламав хліб і дав учням з словами: „Беріть, їжте – це моє тіло“. Потім поблагословив чашу з вином і сказав: „Пийте з неї всі, бо це кров моя Нового Завіту, яка за багатьох проливається на відпущення гріхів“. Потім усі пішли на Оливну гору, де Ісус провістив їм Свою смерть і воскресіння.

Запрошуємо до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Ню-Джерзі. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди – о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діє українська школа з вивчення Біблії. Громада має в окремому будинку Молодіжний центр, де молодь проводить свої зустрічі і цікаві заходи. Щоліта відбуваються молодіжні табори. Спілкування в громаді – українською, англійською та еспанською мовами.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних оповідей з Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Передплачуйте і читайте „Свободу“ – тижневик УНСоюзу!

Православна громада Чикаґо урочисто вітала Патріярха Філарета

Ірина Ващук

ЧИКАҐО. – В околиці Чикаґо 23-25 жовтня перебував з архиєрейською візитою Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет. 24 жовтня в храмі св. Софії в Чикаґо Патріярх відслужив Божественну Літургію і того ж дня прибув до храму св. апостола Андрія Первозваного в Блуміндейлі. Перед храмом молодь у національних строях, настоятель о. протоєрей Віктор Полярний і голова церковної громади Іван Яресько, духовенство та численна публіка урочисто вітали Патріярха.

Біля пам'ятника жертвам Голодомору Патріярх разом з єпископами і священиками відслужив Літію, а над могилами воїнів Української Повстанської Армії провів молитви і освятив їх.

Присутнім запам'ятався історичний і радісний день, коли до храму увійшов Патріярх Української Православної Церкви Київського патріярхату у супроводі 12 священиків, двох єпископів і дияконів.

Була відслужена Панахида, відзначено 370-річчя від дня народження Гетьмана Івана Мазепи, 350-річчя бою під Конотопом і 300-річчя бою під Полтавою.

Патріярх в молитвах пом'янув Патріярха Мстислава (Скрипника), Патріярха Володимира (Романюка) і всіх святих української землі.

Увечорі з нагоди Патріяршої візити в церковній залі відбувся концерт Капелі бандуристів з Торонто під керівництвом диригентів Віктора Мішалова та Андрія Дмитровича.

Освячення мозаїки Всіх Святих Української Православної Церкви. Фото: Памела Яресько

25 жовтня у храмі св. апостола Андрія Первозваного була відслужена Божественна Літургія.

25 жовтня у храмі св. апостола Андрія Первозваного була відслужена Божественна Літургія, під час якої був висвячений в сан диякона Петро Мазепа. Після Служби Божої був звершений Патріярхом чин освячення храмового фасаду – мозаїки Всіх Святих Української Православної Церкви.

Завершенням святкової програми був урочистий бенкет, на який прийшли також духовенство і вірні Української Католицької Церкви (УГКЦ). Патріярх Філарет радо прийняв запрошення Митрополита УКЦ в США Степана Сороки в Філядельфії і відвідав його.

Святковий бенкет відкрив голова парафіяльної ради І. Яресько і одночасно провадив програмою свята. Танцювальний ансамбль „Водограй" при парафії св. Андрія вико-

(Закінчення на стор. 18)

Виставка живопису київського мистця Дмитра Добровольського

ЧИКАҐО. – Український Національний Музей проводить виставку живопису Дмитра Добровольського, яка триватиме від 4 до 20 грудня. Д. Добровольський народився в Києві в 1968 році, закінчив художньо-промисловий технікум і Київську академію образотворчого мистецтва та архітектури. Належить до Спілки художників України. Він – учасник багатьох українських та міжнародних виставок в Англії, Німеччині, Естонії, Франції, Голяндії, Фінляндії, Росії.

Проблематика його творчости охоплює широкий простір – від гармонії світу й людини до необхідности зміни сприйняття світу за вимогами нового тисячоліття. Продовжуючи національні традиції пейзажного живопису, автор вдається до художніх засобів імпресіонізму.

Завдяки кольорам, народженим у душі, створюються оригінальні, дивовижні й унікальні витвори сучасного українського образотворчого мистецтва.

На американському континенті це перша виставка його творів.

Марія Климчак

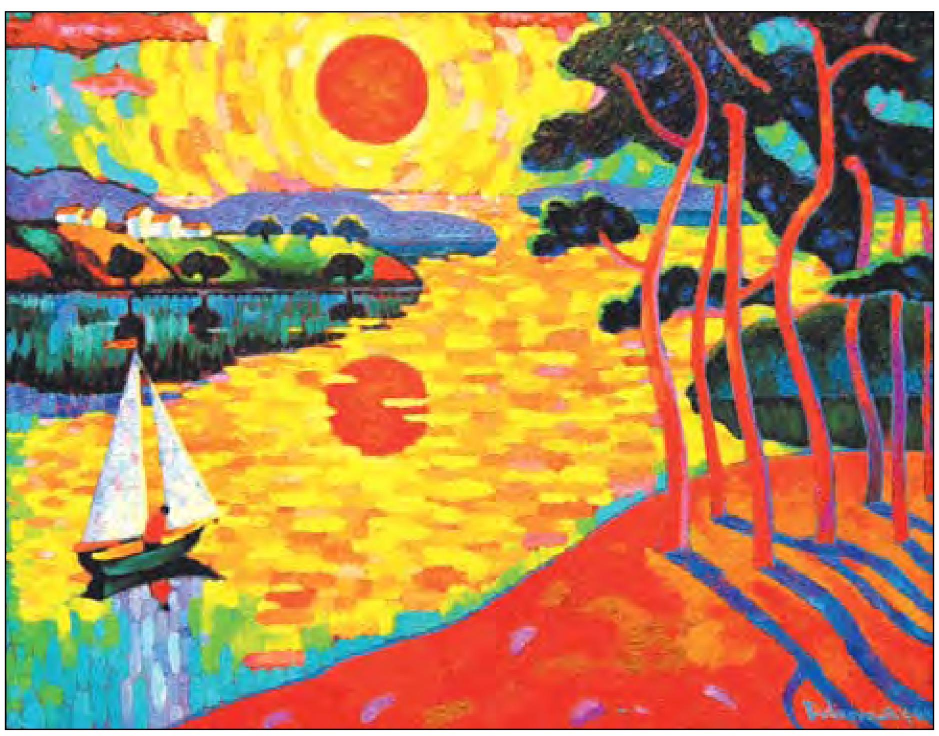
Дмитро Добровольський. „Пирогове".

„Польові квіти".

„Вуличка Києва".

„Вечір на морі".

Вибори президента і нової Екзекутиви УОКЦентру

Члени Ради директорів УОКЦ (сидять зліва): Петриція Савчак, Любомир Пиріг, Андрея Жаровська, Орест Вірстюк, Наталія Гріґа, Борис Павлюк, Софія Коропецька, Наталка Фірко, Любомира Калита, Роман Петик, (стоять зліва): Іван Праско, Леся Новак, Тетяна Гусар, Данило Захарчук, Марія Швед, Мирон Солтис, Лариса Кривуша, Ігор Білинський, Юрко Данилів, Лариса Стеблій, Роман Дубенко.

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 4 листопада Рада директорів Українського Освітньо-Культурного Центру (УОКЦ) вибрала нову Екзекутиву. Одноголосно Борис Павлюк перевибраний на посаду президента і головного екзекутивного урядника корпорації.

Також одноголосно вибрано секретарем Наталію Ґріґу, скарбником – Софію Коропецьку, віце-президентом сектору адміністрації – Любомиру Калиту, віце-президентом сектору будинку і установи – Ореста Вірстюка, віце-президентом сектору зв’язку – Андрею Жаровську, віце-президентом сектору програм – Наталку Фірко, і віце-президентом сектору фінансів – С. Коропецьку.

Адреса УОКЦентру: 700 Cedar Rd., Jenkintown, PA 19046, тел. (215) 663-1166, електронна пошта: contact@ueccphila.org.

Андрея Жаровська

В Чикаґо відкрито...

(Закінчення зі стор. 1)

чин Українська Греко-Католицька Церква й сьогодні ще не вдостоїлася офіційного визнання за нею патріярхального устрою, ми, однак, як заповів нам Патріярх Йосиф, патріяхат маємо, бо він визнаний українським Божим людом, а офіційне визнання – це вже тільки формальність і питання часу.

Відкриття та посвячення пам’ятника Патріярхові Йосифові Сліпому почалося Святою Літургією, яку служили о. архимандрит Іван Кротець, оо. Олег Кривокульський, Ігор Кошик, Іван Костюк та гість з Едмонтону, Канада, о. митрат Михайло Ковальчик, який виголосив глибоку прововідь, присвячену Ісповідникові віри Патріярхові Йосифові. Церква була виповнена по вінця, а чудовий спів з’єднаних хорів „Прометей” та „Благовість” під дириґентурою Романа Андрушка підсилював загальний святковий настрій.

Освячення завершив Владика Інокентій Лотоцький, з участю священиків з усіх парафій Укрїнської Католицької Церкви в США та отців з православних церков.

Святковий бенкет був останньою частиною свята з нагоди посвячення пам’ятника Патріярхові Йосифові. Його відкрив Олег Караван, покликавши на ведення програми Атю Пілецьку-Декайло.

Бенкет почався молитвою „Отче Наш”, яку проспівав хор „Благовість” під дириґентурою Олени Новик-Балабан. Зворушливим моментом програми був показ прозірок та короткометражного фільму з життя Патріярха Йосифа і його відвідин Чикаґа, режисером якого була Мотря Мельник, а розповідь вела Марія Климчак.

З великою увагою присутні слухали Владику Інокентія, який поділився з присутніми думками глибокого релігійного змісту. До речі, Владика Інокентій був рукоположений в єпископський сан Патріярхом Йосифом.

Під час бенкетних привітань О. Караван склав від Фундації Спілки „Самопоміч” на покриття коштів пам’ятника 7,500 дол., а від „Фундації Спадщина” Юліян Куляс передав 5,000 дол. Як пізніше було проголошено, прицерковне сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці також пожертвувало 5,000 дол.

Теплі оплески викликав виступ о. Віктора Полярного з Української православної церкви св. Андрія Київського патріярхату викликав у присутніх багаторазові теплі оплески. Він говорив про тернистий шлях Української Православної Церкви до осягнення помісности. І це перегукувалося з історичними випробуваннями Української Греко-Католицької Церкви.

Спогадами поділився колишній співв’язень Митрополита Йосифа у Мордовських таборах, поет Володимир Ковалик. Тепле і схвильоване слово про Патріярха Йосифа також виголосив о. митрат М. Ковальчик.

Завершенням святкової гостини був виступ о. архимандрита І. Кротця. Будучи студентом у Римі, він мав нагоду бачити Патріярха зблизька, в щоденному житті – як доброго батька, який піклувався студентами. На кінець о. І. Кротець подякував Комітетові посвячення пам’ятника під проводом Тараса Матвієва за проведену працю, і всім, хто був причетний до цієї важливої справи.

Молитвою за Патріярха Йосифа завершено цю незабутню подію.

В Об’єднанні колишніх вояків УПА

ТОРОНТО. – На засіданні Об’єднання колишніх вояків Української Повстанської Армії (УПА) США і Канади 28 листопада обрано Головну управу об’єднання у такому складі: Осип Жигар (голова), Ірена Білевич (заступник голови), Катерина Лялюк (секретар), Андрій Потічний (фінансовий референт), члени – Дмитро Возняк, Петро Й. Потічний, Степан Рогатинський.

Фонд утримання цвинтаря вояків УПА в Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, залишено у США під керівництвом Ірини Білевич. Фонд „Приятелі УПА“ залишено У США під керівництвом Михайла Левка.

На засіданні також рекомендовано спільно з Товариством колишніх вояків УПА ім. Генерала Тараса Чупринки затвердити управу фонду утримання цвинтаря УПА в Оввквілі, Онтаріо, надати їй юридичне оформлення.

Головна управа повністю підтримує Видавництво „Літопис УПА“.

Петро Й. Потічний

Шановні дописувачі!

Порівняно невеликий обсяг тижневика і значне число пропонованих редакції матеріялів змушує звернутися до Вас з проханням надсилати до публікації тексти листів обсягом не більше, ніж 500 слів, тобто тричотири сторінки машинопису, через два інтервали. Просимо утримуватися від відступів від обраної теми для опису сторонніх щодо неї питань.

Фотографії просимо надсилати лише в додатку до листа, даючи їм назви, які зазначені в тексті. Назва фотографії і підпис до неї – це різні речі. Не позначайте світлини загальновживаними числами чи словами, тому що комп’ютер не зможе їх відрізнити.

Разом з прізвищем обов’язково подавайте повне ім’я осіб, про яких іде мова в тексті допису чи статті.

Редакція

Помаранчевий листопад: бунт, зрив чи революція?

Марко Тарнавський

На конференції в Колюмбійському університеті (зліва): Гордон Бардос, Лінколн Мичел, Катерина Непомняща, Марк Байсінґер і Александер Кулій.

НЮ-ЙОРК. – Програма українських студій в Колюмбійському університеті відзначила п'яту річницю Помаранчевої революції в Україні цілоденною конференцією на тему „кольорових революцій" і їхнього впливу на розвиток демократії в державах Східньої Европи і колишнього СРСР. Конференція складалася з чотирьох круглих столів, кожен з яких охоплював якийсь важливий аспект загальної теми.

Перший круглий стіл зосередився на подіях, які відбулися в Україні під час президентських виборів в 2004 році, і на їхньому впливі на дальший розвиток демократії в Україні. Модератор Олександер Мотиль, професор політичних наук в Ратґерському університеті, представив головних промовців: Валерія Кучинського – колишнього Постійного представника України в Організації Об'єднаних Націй, професора міжнародних і громадських взаємин в Колумбійському університеті, Кіфа Дардена – професора політичних наук в Єйл університеті, та Джашуа Такера – професора політичних наук в Ню-йоркському університеті.

Посол В. Кучинський повернув слухачів до хвилюючих листопадових днів 2004 року, коли тисячі українців, обурені фальсифікацією вислідів другої тури президентських виборів (які нібито свідчили про перемогу Віктора Януковича) вийшли на Майдан Незалежности, щоб вимагати нових, чесних виборів. Цілий світ приглядався з подивом, як вперто і мирно українці домагались своїх демократичних прав. І перемогли. Відбулася ще одна тура виборів і президентом України було обрано Віктора Ющенка.

Аналізуючи, чому Помаранчева революція себе не виправдала, Посол В. Кучинський головною причиною назвав неспроможність членів коаліції створити чітку вертикаль влади, яка змогла б втілити обіцяні реформи, інтеґрувати Україну в европейські структури і відновити національну, тобто етнічно українську, культуру.

Тим часом К. Дарден оцінює наслідки подій 2004 року позитивніше. Провівши кілька місяців цього літа в південній частині України, він розповів про свої розмови з рядовими політичними активістами в околицях Одеси, Вінниці та Чернівців. Він дістав враження, що масові протести спричинили ґрунтові зміни в політичній культурі України. Державний апарат, який до тих пір активно втручався у вибори і підтримував одного чи іншого кандидата, став більшою мірою невтральним. Зменшилася ймовірність масової фальсифікації вислідів виборів. Виборчі кампанії набули демократичного вигляду, і хоч порушення виборчих законів ще відбуваються, вони вже не доходять до попередніх маштабів.

Дж. Такер насвітлив питання про наслідки Помаранчевої революції з ще іншої сторони. На його думку, сподівання українців на цю революцію були надмірні і дещо відірвані

(Закінчення на стор. 19)

УАКРада поширює програму висвітлення історії України

НЮ-ЙОРК. – Українська Американська Координаційна Рада (УАКРада) поширює свою програму пам'яті про Голодомор в Україні, зосереджуючись на сучасних технологіях. В березні Управа УАКР ухвалила дотацію у розмірі 20 тис. дол. і зобов'язалася надати дальшу фінансову допомогу на підтримання чотиритомника „Хроніка колективізації та Голодомору в Україні, 1927-1933 років", яку здійснюють вчені Українського наукового інституту Гарвардського університету та київського Інституту критики. „Таким чином, ми створюємо пам'ятник жертвам Голодомору, який може бути на полиці у кожній хаті", – сказав Ігор Ґавдяк, голова УАКРади.

Заради динамічної діяльности УАКРада співпрацює з Фундацією „Україна-США", в якої є довголітній досвід праці та мережа зв'язків в Україні, а також наявність сучасних технологій у Вашінґтоні.

„Метою нашого партнерства, – сказала Надія Комарницька-МакКонел, президент Фундації „Україна-США", – є розповсюдження інформації про новітню історію України не тільки в Північній Америці, але і в Україні та в українських громадах інших країн".

Вона згадала, що перший з'їзд Народного Руху, який був іскрою самостійности України, відбувся лише 20 років тому, але про нього вже не знають молоді люди, а старші призабули.

„Частиною нашої співпраці з УАКРадою, – додала вона, – буде запис і розповсюдження спогадів й переживаннь головних творців Руху. Не треба забувати, що всі вони вже похилого віку та відходять. Нам треба зберегти їхні спомини. Це – наша історія. Нині, наприклад, при допомозі Інтернету, дискусію про Україну в нашому вашінґтонському приміщенні можуть бачити одночасно люди в Мозамбіку і Маґадані, в Москві і Ванкувері. Все це нині – на порядку денному".

Фундація „Україна-США" і УАКРада вже почали розповсюджувати цифрові диски, на яких є документальний фільм латвійського історика „Soviet Story" („Радянська історія"). У фільмі є чимало матеріялу про Голодомор в Україні, а провідною темою є тісна співпраця нацистської Німеччини і Радянського Союзу.

„Нинішна Росія постійно заперечує Голодомор як геноцид української нації і старається закрити свою співпрацю з Гітлером, підкреслюючи тільки те, що вона стала жертвою нападу Третього Райху на Радянський Союз. – сказав голова УАКРади. – Нам треба озброїти українців – молодих і старших – фактами, щоб з допомогою сучасних технологій вони могли протиставитись старим „аґіткам", позиченим в СРСР. Це наша мотивація – йти в партнерство з Фундацією „Україна-США", яка має солідні контакти по всій Укрaні і сучасну техніку у Вашінґтоні".

Витрати на цю акцію йдуть з окремого фонду Голодомору, який УАКРада створила декілька років тому і який підтримують її члени і прихильники. Пожертви на цей проєкт можна висилати до Ukrainian American Coordinating Council, 142 Second Avenue, New York, NY 10003. Чеки просимо виписувати на „UACC Holodomor Fund".

УАКРада

Відзначили 100-річчя від дня народження Степана Бандери

25 жовтня в Святопокровському осередку у Пармі, Огайо, відбулася урочиста академія з відзначення 100-річчя від дня народження Степана Бандери. Під урочисті українські марші до залі внесено знамена Організації Українських Націоналістів, Українських Січових Стрільців, Української Повстанської Армії, Українських Американських Ветеранів, Організації Оборони Чотирьох Свобід України, Спілки Української Молоді і Української Скавтської Організації Пласт. На фото: на сцені під час виконання державних гимнів США і України.

Василь Романчук

Церкві у Сієтлі виповнилося пів сторіччя

СІЄТЛ, Вашінґтон. – Українській католицькій церкві Матері Божої Зарваницької виповнилося 50 років.

Урочиста Архиєрейська Служба Божа зібрала велику кількість парафіян, гостей і священослужителів, сестер-монахинь. Відслужив її Єпископ єпархії св. Миколая Ричард-Стефан Семенюк.

Освячено ікону Христа Вседержителя (Пантократора), яку створив Дам'ян Гиґинз, ієромонах монастиря Святого Преображення з Каліфорнії. Він брав участь у Богослужінні. Ця ікона – пам'ятка нелегкої праці сестрицтва протягом усіх минулих років.

Отець архимандрит Микола Захарайдес, ігумен монастиря Святого Воскресіння, приїхав з міста Валермо, Каліфорнія.

Великою і приємною несподіванкою був подарунок сестер монастиря Святого Богоявлення, що в Лейсі (біля Олімпії). Це рукописна ікона св. Йосафата Кунцевича, українського єпископа-мученика, з вкладеним у неї реліктом святого. Образ матиме незабаром підставку й лямпадку у нашому храмі. На Богослуженні були також о. Йосип Остапович, сестри Кабріні Сеталин і Рут Рітчі, мати Анастасія, мати Ірен, мати Іванна.

Свято продовжувалося у залі за накритим столом. Окрім ювілею церкви, присутні відзначили 50-ліття дяківської діяльности Василя Кріпа, 25-ліття священичої діяльности о. Й. Остаповича, який служив нашій громаді 14 років, і 30-річчя священства нинішнього пароха о. Авраама Мілера. У подальшій програмі були релігійні пісні, вірш Оксани Білобран про Україну, перегляд фотографій, вітання, віншування, виступи... Багато теплих, добрих слів було сказано. А дитячий ансамбль „Барвіночок" розвеселив душі рідним танком.

На закінчення відбулася льотерія тортів.

Леся Прокіпчук

Ієромонах монастиря Святого Преображення о. Дам'ян Гиґинз, о. архимандрит Микола Захарайдес, ігумен монастиря Святого Воскресіння (Валермо, Каліфорнія); Єпископ єпархії св. Миколая Ричард-Стефан Семенюк(Чикаго); о. Йосиф Остапович; о. Авраам Мілер.

Леся Ржиська, Леся Тимків, Ореста Ржиська, Вікторія Хтей, Павла Юрко виконують пісню „Мати Божа Зарваницька".

Парафіяни Української католицької церкви Матері Божої Зарваницької.

На Лонґ-Айленді відзначено День еміґранта

ЮНІОНДЕЙЛ, Ню-Йорк. – Щоб донести до відома нових еміґрантів, як розбудовувалась наша „Американська Україна", 42-ий Відділ Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) на Лонґ-Айленді, Ню-Йорк, влаштував День еміґранта. Він відбувся 18 жовтня в залі Української католицької церкви св. Володимира в Юніонделі, при численній участі громади.

Імпреза розпочалась спільним сніданком. Присутні мали змогу переглянути видання з бібліотеки Отців-василіян з Ґленкова і виставку фотографій, яку підготував Мирон Мицьо. Все це віддзеркалювало історію українського організованого життя в Америці, починаючи від 1884 року.

Офіційну частину відкрив голова 42-го Відділу ООЧСУ Дмитро Трояновський. З історичним оглядом українського організованого життя в США виступила одна з засновників 42-го Відділу ООЧСУ Катерина Мицьо. На багатьох конкретних фактах ствердивши велику здатність українських еміґрантів до об'єднання і спільних дій, К. Мицьо підкреслила, що сьогодні світове українство нараховує щонайменше 20 млн. осіб і провадить активне і організоване життя у багатьох країнах. Але разом з цим є природна проблема старіння громад, тому належить завчасу дбати про виховання молодих діячів, які будуть спроможні вести громаду в майбутнє.

Доповідь англійською мовою виголосив активний член парафії Української католицької церкви св. Володимира в Гемстеді Едвард Оринкевич. Він виростав у родині і в колі еміґрантів, які приїхали до Америки під кінець XIX і на початку XX ст., тому добре пам'ятає умови їхнього життя. Воно було важке і сумне. Ситуація змінилась, коли українці-прибульці збудували свої церкви, заснували церковні братства, школи, хори, драматичні гуртки, оркестри і влаштовували різні імпрези. Для нащадків цієї хвилі еміґрації, які зберегли свою релігійну і українську ідентичність, церква і тепер є центром їхньої активности.

Консул України Богдан Мовчан привітав присутних і подякував організаторам за можливість виступити перед українською громадою і передати їй від Української держави щиру подяку за активну участь українців США в демократичному розвиткові незалежної України.

Галя Турко оголосила початок мистецької програми під керуванням учительки співу Люди Ґрель, з участю дітей і вчителів Школи українознавства та парафіян церкви св. Володимира і православної церкви св. Михаїла. Діти з молодшої групи виконали „Пісню про Матір", „Будемо козаками", „Черевички" і „Ромашкове поле". Відтак вчителі школи та члени обох парафій заспівали пісню Володимира Івасюка „Жовтий лист" (сольо – Л. Ґресь). Валентина Тудей прочитала вірш „Ми українці". Групою вони заспівали пісні „Дорога додому" (слова і музика парафіянки Ірени Качмарчик), „На нашій Україні", „Не забудь". Мистецьку програму закінчили піснею „Чуєш, брате мій". Програму вів Валерій Ґрель.

Г. Турко подякувала всім учасникам програми за участь і запевнила, що українці Лонґ-Айленду й надалі будуть активними, та запросила усіх на спільний обід. Отець Василь Гринків провів молитву. Обід приготували молодші господині під проводом Гані Кійко, Любомири Мицьо і Марійки Щерби.

Катерина Мицьо

На сцені (зліва): Наталя Трояновська, Юля Гринків, Юля Трояновська.

Учасники вечора (зліва): Ірена і Дмитро Трояновські, консул Богдан Мовчан, Андрій Шуль, Роман Трояновський.

Єврейська карта...

(Продовження зі стор. 5)

ву Німеччини, котрий міститься в місті Фрайбурзі, Р. Шухевич взагалі не був нагороджений жодною німецькою нагородою.

Але дезінформаторам конче треба дискредитувати і генерала Шухевича, і УПА, і весь український національно-визвольний рух, і Президента України Віктора Ющенка.

Тож вони вдалися до давньої чекістської провокації й розіграли „єврейську карту": одних звинуватили у винищенні євреїв, а інших – у „героїзації" тих, хто буцімто винищував.

Метода відома: відвернути євреїв від українського національного відродження, відвернути і євреїв, і весь цивілізований світ від тих, хто хоче відродити справжню, українську Україну. Українську за духом своїм, за мовою своєю, за пам'яттю про своїх геніїв та героїв. Українську – для всіх у ній сущих, незалежно від етнічного походження.

У 1942-1943 роках дружина Головного командира УПА Р. Шухевича Наталія Шухевич переховувала в себе єврейську дівчинку Іру Райхенберґ. Генерал Р. Шухевич зробив дівчинці фальшивий пашпорт на ім'я Ірини Рижко. Коли ґестапо заарештувало Н. Шухевич, дівчинку переправили до сиротинця при жіночому монастирі в селі Куликів, що на Львівщині. Там дівчинка пережила нацистську окупацію, пережила війну. Позаторік І. Рижко померла в Києві. У Києві мешкає її син Володимир.

Про все це я сказав на зустрічі в Міністерстві закордонних справ України 3 листопада 2008 року.

Президент В. Ющенко підніс визнання Української Повстанської Армії на державний рівень. Маніпульовані російськими спецслужбами засоби масової інформації (і в самій Росії, й поза нею) розгорнули шалену кампанію звинувачень УПА у винищуванні євреїв.

14 жовтня 2008 року – на свято Покрови, в день ушанування пам'яті вояків УПА – я дав інтерв'ю Бі-Бі-Сі. Дозвольте зацитувати фраґмент:

„Антиєврейські акції УПА" – то провокації, що запускаються з Москви. Це брехня, буцімто УПА винищувала євреїв. Скажіть мені, як УПА могла винищувати євреїв, коли євреї були в УПА, служили в УПА? І я був знайомий з євреями, які служили в УПА. Наприклад, я був знайомий з д-ром Абрагамом Штерцером, він по війні жив в Ізраїлі.

Був Самуель Нойман, його псевдо було „Максимович", був Шай Варма (псевдо „Скрипаль"), був Роман Винницький, його псевдо було „Сам".

Була видатна постать в УПА, жінка, яку звали Стелла Кренцбах, вона написала спогади потім. Вона народилася в Болехові на Львівщині, вона була донька рабина, сіоністка, і вона товаришувала там, у Болехові, з донькою греко-католицького священика, яку звали Оля. 1939 року С. Кренцбах закінчила філософський факультет Львівського університету. Від 1943 року вона була в УПА медсестрою і розвідницею.

Навесні 1945 року її схопили енкаведисти на зустрічі зі зв'язковим у Рожнятові. Потім там була тюрма, катування і смертний вирок, і її визволили вояки УПА – С. Кренцбах, єврейку. Влітку 1945 року вона перейшла з українськими повстанцями в Карпати і 1 жовтня 1946 року пробилася до англійської окупаційної зони в Австрії. І відтак дісталася Ізраїлю. Знаєте, де вона працювала в Ізраїлі? В міністерстві закордонних справ.

У своїх спогадах С. Кренцбах написала: „Тим, що я сьогодні живу і усі сили моїх 38 років віддаю вільному Ізраїлеві, я завдячую, мабуть, тільки Богові і Українській Повстанській Армії. Членом героїчної УПА я стала 7 листопада 1943 року. У нашій групі я нарахувала 12 євреїв, з них вісім лікарів". Так от, я сподіваюся, що Українська держава назве їх усіх поіменно. Їх, що не бувши етнічними українцями, воювали за незалежність України, Українська держава назве своїми героями. Для мене особисто УПА – це святе, і як на мене, для кожного, незалежно від його етнічного походження, хто має в душі бодай щось українське, УПА – це святе".

Російські спецслужби намагаються дестабілізувати обстановку в Україні, підірвати її суверенітет і незалежність, створити їй неґативний образ, а відтак – унеможливити інтеґрацію до европейських та евроатлантичних структур – перетворити на узалежненого й маніпульованого сателіта. Неабиякого значення у своїх спецопераціях проти України вони надають „єврейській карті".

Щодо українців і євреїв. Нас хочуть пересварити. Метода відома: „Розділяй й владарюй". Розділити нас їм не вдасться. Владарювати також.

Православна...

(Закінчення зі стор. 11)

нав вітальний танець для присутніх гостей. Виступав теж хор „Сурма"з молитовними піснями.

Привіт від Президента України Віктора Ющенка зачитав Генеральний консул України в Чикаґо Костянтин Кудрик.

Голова канадського громадського комітету „Приятелі Київського патріярхату УПЦ" з Торонто Ірина Ващук привітала Патріярха Філарета, наголосила на його зусиллях і посвяті для Української Церкви.

Настоятель храму о. В. Полярний привітав гостя, висловив йому подяку за відвідини та запросив до слова.

З особливою увагою присутні слухали Предстоятеля УПЦ КП, який у своєму виступі торкнувся важливих болючих точок духовного життя в Україні, зокрема постійного втручання Української Православної Церкви Московського Патріярхату у життя УПЦ КП.

Пам'ятник жертвам Голодомору.

СПОРТ

Новини з футбольних полів

„Шахтар“ продовжить змагання у Лізі Европи

ДОНЕЦЬК. – 3 грудня на стадіоні „Донбас-Арена“ відбулись змагання з футболу між командами „Шахтар“ і „Брюґґе“ з Голяндії. Це була гра у відповідь. Першу зустріч в Голяндії „Шахтар“ виграв з рахунком 4:1. „Гірники“ підійшли до змагання з „Брюґґе“ трохи розслабленими, що ледве не обернулося для них поразкою.

Голяндці спокійно відсунули гру від своїх воріт і почали атакувати. При цьому Олександер Кучер ледве не закинув м’яч у власні ворота. Жодного штурму у відповідь глядачі не дочекалися. Вартий уваги тільки удар Маріюша Левандовського на 90-ій хвилині, який не зумів поцілити у порожні ворота. Усе ж „Шахтар“, який посів перше місце в групі, продовжить змагання у Лізі Европи.

До кінця року українські команди матимуть ще два змагання: 16 грудня „Шахтар“ у Лізі Европи гратиме з сербською командою „Партизан“. „Динамо“ у Лізі чемпіонів Европи 9 грудня програло проти еспанської „Барсельони“ - 2:1.

Відбулося жеребкування фінальної частини ЧС-2010

КЕЙПТАВН, Південно-Африканська Республіка. – 4 грудня в Кейптавні відбулося жеребкування фінальної частини Чемпіонату світу з футболу 2010 року.

32 учасники змагання були розподілені на вісім груп згідно з раніше затвердженими кошиками для жеребкування.

Група A: Південно-Африканська Республіка (ПАР), Мексика, Уруґвай, Франція; група B: Арґентина, Ніґерія, Південна Корея, Греція; група C: Англія, США, Алжир, Словенія; група D: Німеччина, Австралія, Сербія, Ґана; група E: Голяндія, Данія, Японія, Камерун; група F: Італія, Параґвай, Нова Зеляндія, Словаччина; група G: Бразилія, Корейська народно-демократична республіка, Кот-д’Івуар, Портуґалія; група H: Еспанія, Швайцарія, Гондурас, Чіле.

Національна збірна України у відбіркових іграх на Чемпіонат світу не потрапила.

Чемпіонат світу 2010 року відбудеться з 11 червня до 11 липня у ПАР. *(„Чемпіон“)*

Міжнародний боксерський турнір організували брати Клички

ЧЕРКАСИ. – Любителі спорту 53 країн Европи дивилася 20 листопада на каналі „Евроспорт“ боксерський поєдинок між Автанділом Хурцидзе і Куваничем Тойгонбаєвим, який відбувся в Черкасах. Міжконтинентальний чемпіон за категорією WBA в середній вазі (до 72.5 кг) А. Хурцидзе захищав свій титул у двобої з узбецьким боксером.

Це був головний бій міжнародного турніру, який уже втретє організувала в Черкасах промовтерська компанія братів Кличків. На турнірі порадував глядачів черговим нокавтом супротивника перспективний суперваговик Микола Ісраелян. Не менш цікавим був поєдинок колишнього чемпіона світу в напівсередній вазі Юрія Нужненка і російського боксера В’ячеслава Яковенка. У першому ж равнді український боксер отримав розсічення брови, але вистояв і переміг. Тепер на Ю. Нужненка чекає бій за звання чемпіона Европи у з італійським боксером Джанлукою Бранком.

А от А. Хурцидзе розчарував. Він був наступальним, потужним, витривалим, іронічним. Але в суто боксерській майстерності явно поступався К. Тойгонбаєву, часто пропускав дуже потужні і дошкульні удари. Наприкінці бою він ледве стояв на ногах. Та суддя раптом побачив якесь розсічення брови в узбецького боксера, поєдинок спинили і перемогу віддали А. Хурцидзе. Ошелешені глядачі почали скандувати „ганьба“.

Олександер Вівчарик

Учасники турніру вітали Юрія Нужненка (третій зліва) з заслуженою перемогою. *Фото: Олександер Вівчарик*

Помаранчевий...

(Закінчення зі стор. 15)

від реальности. Чуда моментального переродження країни не могло статися, і все ж важливі зміни відбулися. Виборці зрозуміли, що можуть повстати проти влади і скерувати цю владу на інший курс, розуміли, що влада звітує перед виборцями, а не навпаки.

Другий круглий стіл розширив тему, включаючи в неї „кольорові революції“ на території колишнього СРСР. Модератором була професор Катерина Непомняща з Барнард-коледжу, а панелістами – Лінколн Мичел, професор міжнародної політики в Колюмбійському університеті, Александер Кулій, професор політичних наук в Барнард-коледжі, Ґордон Бардос, заступник директора Інституту Гарімана при Колюмбійському університеті, та Марк Байсінґер, професор політичних наук в Принстонському університеті.

Л. Мичел і А. Кулій порівняли три кольорові революції, які відбулись у Грузії, Україні та Киргизстані. Українську вони окреслили як найбільш успішну, оскільки відбулися помітні зміни в демократизації політичної системи країни. Г. Бардос нагадав про революцію, яка відбулась в Сербії, і назвав її найбільш успішною, з тривалими наслідками і значним зростом демократії.

М. Байсінґер зосередився на ставленні Російської Федерації до процесів демократизації в сусідніх державах. Він зазначив, що всі три згадані революції були також антиросійські, Росія їх саме так сприймала, і це дало їй привід втручатись в політичні процеси в країнах, котрі, на думку Москви, належать до її сфери впливів.

Третій круглий стіл зосередився на питанні: чи „кольорові революції“ закінчились? Модератором був Тимоті Фрай, професор політичних наук і директор Інституту Гарімана при Колумбійському університеті, головний організатор конференції.

Професор політичних наук і міжнародних взаємин в Університеті Джорджа Вашінґтона Шарон Волчик вичислила потрібні передумови для демократичних революцій. Це, на її думку, включає не тільки внутрішніх організаторів таких спротивів, але також допомогу з-за кордону. Професор міжнародних взаємин в Лігай-університеті Ражан Менон зауважив, що недоцільно називати ці громадські спротиви революціями, бо революції у точному розумінні слова є переворотами, які насильством здійснюють ґрунтовні зміни в суспільстві, запроваджують новий устрій влади і, часто, нову політичну культуру.

Професор Колюмбійського університету Джек Снайдер додав, що кольорові революції принесли зміни влади, але не забезпечили консолідації демократії в державах, де вони відбулися.

Четверта частина конференції показала учасникам Майдан і його вплив на українську культуру. Професор Юрій Шевчук, викладач української мови в Колюмбійському університеті і голова Українського кіно-клюбу при Колюмбії, змонтував уривки фільмів, які відзеркалюють культурний відгук на революційний Майдан, а відтак продемонстрував частину нового документального фільму „Помаранчева революція“, який, до речі, невдовзі буде висвітлюватись на громадській телевізійні сітці Пі-Бі-Ес (PBS) – дивіться: www.orangerevolutionmovie.com.

У СВІТІ ПОЕЗІЇ

Вкраїно мила...

Вкраїно мила, в мене ти одна –
Така небесна і така земна,
Я п'ю красу твою,
немов джерельну воду,
Вслухаюсь в стоголосий спів
твого народу,
Тобою я живу.
Небес твоїх цілую теплі скроні,
Схилю лице своє тобі в долоні,
Ласкавий промінь
поглядом ловлю,
За тебе, рідна, Господа молю,
Щоб він тебе беріг.
Всі знають: є на світі Україна –
Співуча, вільна, сильна і єдина,
Над світом стяг твій
кольору життя,
Для мене він –
дорога в майбуття,
А я по ній не йду – здається, лину.

* * *

Рідний краю, земле моя люба,
Господом запалена свіча,
Вознеслась над ореолом згуби –
Нею день новітній розпочавсь.
Зболена,
многостраждальна мати,
На Голгофу долі несла хрест.
Розп'яли,
щоб дух святий зламати,
Але дух – в синах її воскрес.
Цвіте буйний, сторона кохана,
Ти жива і житимеш віки,
Хоч іще ятрить на серці рана
Від лихої, злобної руки.
Україно, пташко срібнокрила,
Кожен день –
це Богом даний крок,
Синьо-жовті випнувши вітрила,
Ти летиш – крізь терни до зірок.

Леся Шмигельська,
село Камінь,
Івано-Франківська область

Командувачеві УПА Романові Шухевичеві

На небі хмари висли чорно-білі,
Стеливсь туман,
останній промінь зник.
Лежить десь
в невідомій нам могилі
Безстрашний воїн,
Краю Провідник.
Кати його і мертвого
страхались,
В душі його кипів народу гнів.
Ідей не знищили,
як не старались,
Вони живуть. Господь їх освятив,
Свідомим був –
зістаритись не встигне,
Швидкої перемоги не чекав.
Життя любив,
як хлібороб зерно достигле,
Тому цей хрест важкий
на себе взяв.
І ніс достойно,
а не як прийдеться,
Не багатьом судилося дожить.
Він свято вірив –
доля усміхнеться,
А нове покоління довершить.
Дивившись в очі,
смерть їх чатувала,
Та, вірні будучи клятвам своїм,
Набій останній
лиш собі лишали,
Стріляли, співаючи гимн.
Живі, скалічені з колін вставали
Просили в Господа:
„Нам смерти дай",
Безсмертні вої стоячи вмирали
За волю, за народ, за рідний Край.
Пройдуть віки.
Таємне стане явним,
Могили невідомі віднайдуть.
Праправнуки вінки лаврові славні
До тих могил
з любов'ю покладуть.

Федір Швець,
м. Розвіл, Каліфорнія

Вітчизна

Багато на небі зірок яснооких,
А наша найкраща одна,
Далека, близька
і найважча з високих –
Це наша Вітчизна ясна.
Кульгає, боліє, невправна і квола,
Красиво іде на парад,
Помалу видужує, хоч і спроквола,
Із світом шикується в ряд,
А часом гуде,
як роздрочений вулик,
І хвилями грає, й пливе
Бо завдяки нашій славі минулій
В красі і в мистецтві живе.

Ганна Черінь,
Порт-Шарлот, Фльорида

Пливуть зорі...

пливуть зорі небес океаном,
хмари ночі вже вітер прогнав
думки сіли й чекають на ранок
і міркують час, який пропав
там вже пісню цвіркун починає
зрозумілу і любу тобі
бачиш – місяць за гори втікає,
ніч купальські роздає вогні,
вчора нині малює дорогу,
вже кольори веселки спішать
спить затихла молитва до Бога
за тих, що в могилах лежать.
Бо кому там сьогодні молитись –
сини внуки у світі живуть,
одиниці ще будуть тужити,
а всі інші вже там пропадуть.
Пропадають у чужих родинах
чужа мова у хаті звучить,
нею мати говорить до сина,
а вітчизна це чує й терпить.
Де та свята православна віра
яку наші діди стерегли
наші діти, мов ті лицеміри,
за гріш срібний продати змогли.

Василь Шляхтич,
Зелена Ґура, Польща

ПРЕСОВИЙ ФОНД, за листопад 2009 р.

100 дол.	Гнатюк Ірина	Port Charlotte, FL
	Новак Ірина	Milwaukee, WI
55	Бродило Марія	Elmont, NY
	Камінській Юрій	Flushing, NY
	Воловодюк Володимир	Chatham, NJ
	Геврик Стефанія	Edmonton, AB
	Салецька Анна в пам'ять чоловіка Ярослава Салецького	Bronx, NY
50	Барановський Юрій	Venice, FL
	Ґудзяк Ярослава	Syracuse, NY
	17-ий Відділ УНС	Miami, FL
45	Кульчак Петро	Omaha, NE
	Шустак Степан	Lindenhurst, NY
40	Мороз Ірина	Staten Island, NY
35	Петришин Володимир	Cranford, NJ
30	Федуняк Василь	Holliswood, NY
	Петрик Анна	Sherwood Park, AB
	Зайців Лариса	Warren, MI
25	Бакум Оксана	Highland, NY
	Федун Базилій	Chardon, OH
	Коропецька Оксана	Baltimore, MD
	Кулиничі Ольга і Петро	Yonkers, NY
	Рінник Йосиф	Militown, NJ
	Сидорак Ярослав	Hillsborough, CA
20	Дзидзан Надія	Chicago, IL
	Береза Олег	Teaneck, NJ
	Дац Петро	Cleveland, OH
	Ґлюх Тереса	W. Hartford, CT
	Гафткович Ірина	Rochester, NY
	Кондратюк Ольга	Roslindale, MA
	Кузич Юрій	Glen Ellyn, IL
	Ломаґа Марія	West Palm Beach, FL
	Масник Юлія	Wethersfield, CT
	Мірецький Ігор	Toronto, ON, Canada
	Огаренко Марія	Redondo Beach, CA
20 дол.	Пасельська Степанія	Parma, OH
	Страпко Григорій	Rokcford, IL
	Терлецька Ольга	Philadelphia, PA
	Верганoвська Віра	Toronto, ON, Canada
15	Мусій Юрій	Etobicoke, ON, Canada
	Бойчук Марія	Dresher, PA
	Бутрій Іван	Warren, MI
	Гальчук Ярослав	St. Catharines, ON
	Кальман Ніна	Fort Collins, CO
	Кісь Микола	San Bruno, CA
	Костів-Кладко Люба	Sunnyvale, CA
	Мисько Зореслава	Philadelphia, PA
	Рій Михайло	Casa Grande, AZ
	Серафин Олександер	Troy, MI
	Ворох-Гуглевич Хризанна	New York, NY
10	Барусевич Софія	North Port, FL
	Безпала Лідія	Corning, CA
	Бобак Ярослав	North Port, FL
	Бурбело Ю.	Westerly, RI
	Шпитко Марія	Chicago, IL
	Філь Микола	Latham, NY
	Форошовська Марія	Kingman, AZ
	Гупало Ярослав	Chicago, IL
	Яремчук Роман	New York, NY
	Кіфіяк Роман	Whitehall, PA
	Кобзан М.	St. Catharines, ON
	Корчмарик Франко	Ft. Lauderdale, FL
	Лехнюк Ярема	Palatine, IL
	Лоско Іван	Chicago, IL
	Малащук Ірина	Etobicoke, ON, Canada
	Марущак Марія	Toronto, ON, Canada
	Онуфреї Сільвія і Сергій	Phoenixville, PA
	Петрівський Михайло	North Port, FL
	Пільгуй Дмитро	Philadelphia, PA
	Саварин Петро	Edmonton, AB, Canada
10 дол.	Суран Лідія	Hillsborough, NJ
	Сива Степанія	Cleveland, OH
	Таращук Дмитро	Miami, FL
	Телішевська Сузанна	Cleveland, OH
	Ткачук Ярослав	Warren, MI
	Зварич Михайло	Yonkers, NY
5 дол.	Дубінін Світлана	Del Mar, CA
	Феркуняк Марія	Lehighton, PA
	Фолтин Оксана	Covington, GA
	Гноєва Марія	Minneapolis, MN
	Головатий Степан	Accord, NY
	Грегорчак Т.	Honolulu, HI
	Гринчук Текля	Detroit, MI
	Іванейко Ольга	Binghamton, NY
	Копичук Роман	Saint Augustine, FL
	Кришталович Ярослава	Cleveland, OH
	Лень Мирослав	North Royalton, OH
	Лоза Уляна	Buffalo, NY
	Мацук Богдан	Berlin, MD
	Огаренко Любомира	Chicago, IL
	Орищин Борис	Lakewood, CO
	Пилип'юк Марко	Hallandale, FL
	Сміґельші Ніна	Springfield, NJ
	Трипупенко Евдокія	Philadelphia, PA
	Тизбір Варвара	Clifton, NJ
	Василькевич Зенон	Warren, MI
	Василишин Михайло	Bronx, NY
	Віліямс Ярослава	St. Louis, MO
	Возняк Дмитро	Elmwood Park, NJ
	Занків Анна	Cheektowaga, NY

Разом: 1,875 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

КУРІННА СТАРШИНА
10-го Куреня УПС „Чорноморці"
в глибокому смутку повідомляє,
що наш довголітній член

пл. сен. довір'я
ЯРОСЛАВ КРИВИЙ
„СЛАВКО" ЧМ. ч. 86

відплив в останній рейс дня 3 грудня 2009 р.

Опечаленій родині й Залозі озера Ірі
складаємо найглибші співчуття.

Курінна Старшина

У сторіччя з дня народження

св. п.
Ростислави Богачевської
(з дому Ничай)

нар. 24 грудня 1909 р. у Сокалі, пом. 1 січня 2008 р. у Вашінґтоні.

Заупокійні Літургії будуть відправлені:

24 грудня 2009 р.

- у храмі св. Василія Великого у Києві;
- у храмі Блаженних Мучеників УГКЦеркви на кампусі УКУ у Львові;
- в соборі Пресвятої Родини у Вашінґтоні;
- в Церкві Пресв. Трійці у Сілвер Спрінґ, Мд.

Ігор Богачевський, син
Марія Одежинська, донька
Марта Богачевська-Хомяк, донька

Відлетіла у вирій...

Світлій пам'яті Ольги Окопської-Сопель

У будь-якій нашій громаді є люди, які своєю працьовитістю й відданням спільній справі заслуговують на особливу пошану як у житті, так і після смерти. Однією з таких людей була Ольга Окопська-Сопель, мешканка міста Олдгаму у Великобританії.

5 листопада цього року, у присутності всіх членів родини, перестало битися її серце, після трирічної тяжкої недуги. У переддень смерти о. Євген Небесняк, перебуваючи на вакаціях вдома, в Манчестері, відвідав недужу в лікарні Олдгаму, уділивши їй при цьому Таїнство єлеопомазання.

Наступного дня вона закінчила свою земну мандрівку – як написано було у некрогоїчному буклеті про неї, „до Божого дому пішла".

О. Окопська-Сопель народилася 12 грудня 1927 року в селі Хотимирі, Тлумацького повіту на Станіславівщині (тепер – Івано-Франківська область). Батьки – Дмитро й Софія привели на світ, крім Ольги, ще Ганю, Параску, Марію і Василя. Ольга виростала здоровою й безжурною дівчиною, але щаслива доля, з приходом німецьких військ на Україну, відвернулася від неї.

Німецькі окупанти, після доброзичливого ставлення українців до них, невдовзі виявили свої справжні наміри щодо України, намагаючись перетворити українців на рабів, забираючи чоловіків і жінок, передусім молодих, до Німеччини на примусову працю.

До німецького „бавера" (рільника) на таку працю в 1943 році потрапила й вона. Після закінчення Другої світової війни доклала всіх зусиль, щоб повернутися в рідні краї, але на польській границі довідалася, що всім українцям, які працювали в Німеччині, загрожувала неминуча смерть внаслідок декрету Сталіна, який вважав цю категорію населення „коляборантами".

Тому вона поїхала у Шотляндію, а звідти – ло Манчестеру, де в 1947 році вийшла заміж за Івана Сопеля. Бог дарував молодому подружжю двоє діточок — Богдана й Стефу. У другому подружжі з Андрієм Окопським в 1966 році народився син Павло.

В Олдгамі вона віддавала весь свій час вихованню дітей та активній праці в громаді.

Постання незалежної України принесло щирій українці неймовірне щастя – зустріч з родиною після 48 років розлуки.

О. Окопська-Сопель очолювала Організацію українських жінок в Олдгамі, була постійною зв'язковою між міською управою й місцевими. За словами Івана Дубаса, який промовляв під час тризни від місцевого відділення Союзу українців Британії (СУБ), покійна була „серцем громади". А Леся Січак, яка промовляла від імені олдгамської української громади, наголосила на тому, як добре покійна захищала національні інтереси України.

Похоронні відправи в парафіяльній церкві Успіння Пресвятої Богородиці в Манчестері відслужили оо. Ярослав Рій і Є. Небесняк, з участю о. Богдана Матвійчука з Української Автокефальної Православної Церкви.

13 листопада вірні прийшли до церкви на Парастас перед відкритою домовиною покійної. А наступного дня не було місця в церкві: близько 220 осіб віддали під час Святої Літургії останню честь і шану покійній. Отці (Я. Рій – по-українськи, Є. Небесняк — по-англійськи) насвітлили у проповідях вдачу й жертвенність покійної. У притворі І. Дубас і внук покійної Стефан роздавали некрологічний буклет.

Похорон відбувся на олдгамському цвинтарі „Ґрінейкерс". На могилі промовляв від Олдгамської суспільної опіки Михайло Гивел. Відтак в Олдгамській домівці всі зійшлися на традиційну тризну, підготовлену Олею Мадич, котрій допомагали її дочка Ксеня, п-і Віра Юськів з дочкою Антонією, Маруся Яцків зі Стокпортської громади. Тризною керував син покійної Павло.

Схвильовано промовляли зять покійної – Джон Гокинз, Л. Січак – від Олдгамської громади, Соня Кохан – від Об'єднання українських жінок, І. Дубас – від місцевого відділу СУБ, Василь Шаблінський – від Манчестерської громади, внучки Венді й Лариса, Микола Буртник – земляк і довголітній приятель покійної, її близькі приятельки Галина Данилюк й Берил Кюс, Ярослава Харук – племінниця покійної, яка представляла родину з України, а також дочка Стефа.

Тризну завершив, не без сліз, найстарший син покійної Богдан, який подякував усім за вияви співчуття й за підтримку в години скорботи. Збірка принесла 333 фунтів, з чого 298 фунтів стерлінгів призначено на сиротинець при церкві Покрова у Львові, котрою опікуються обслуговують Отці- салезіяни, а 35 фунтів стерлінґів – на пресфонд „Української Думки".

Нехай же британська земля буде покійній О. Окопській-Сопель легкою.

о. Євген Небесняк

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 25 листопада 2009 р.
відійшла у вічність на 69 році життя
наша найдорожча МАМА

СВ . П.

ЛЕСЯ АЛЕКСАНДРА СЕНИК

з дому ПОБІГУШКА

роджена 2 травня 1940 р. в Киршбирґу, Німеччина.

Належала до хору „Думка" в Ню-Йорку і хору „Троянда" в Трентоні. Також належала до 19 відділу Союзу Українок Америки в Трентоні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 30 листопада в Українській католицькій церкві св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж.

Горем прибиті:
син – РОМАН
дочка – НАТАЛКА
брат – ОРЕСТ і ПАВЛІНА ПОБІГУШКІ
шваґер – ІГОР СЕНИК з дружиною ДАРІЄЮ
кузини – АЛЕКСАНДЕР і РОМАН КІЛАР
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 29 листопада 2009 р.
у Norwalk Hospital, проживши 81 рік, відійшов у вічність

СВ. П.

АНДРОНІК Е. СКУЛЬСЬКИЙ

нар. 25 жовтня 1928 р. у м. Унів, Україна.
Син покійних о. Йосифа та Меланії з дому Ретчук.
Понад 15 років був дослідником-фармацевтом
у Vicks Pharmaceutical Corporation.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 3 грудня 2009 р. із Bosak Funeral Home у Стемфорді, Кон. на цвинтар св. Духа в Campbell Hall, NY.

Залишені у смутку:
дружина – ОКСАНА СКУЛЬСЬКА
сини – МИРОН А. СКУЛЬСЬКИЙ
– МАРКО А. СКУЛЬСЬКИЙ
– ЮРІЙ Р. СКУЛЬСЬКИЙ з дружиною ГАЛИНОЮ та її синами ОЛЕГОМ і ТАРАСОМ
шваґер – БОГДАН МАГОЦЬКИЙ
тета – ІРЕНА ЮРЧИК
дальша родина в Україні та Бразилії.

Замість квітів родина просить складати пожертви на American Red Cross, Connecticut Regional Chapter, P. O. Box 5003, Hartford, CT 06102-5003, www. ctredcross.org

---

У глибокому смутку повідомляємо всю українську громаду,
що 6 грудня 2009 р. на 93-му році життя
відійшла у вічність

СВ. П.

АННА ҐЕЛЕТЕЙ

Залишила в глибокому смутку:
племінника – БОРИСА з дружиною ДАРІЄЮ у Львові і сином ГНАТОМ з родиною.

Покійна була активною в громаді, секретарем для Провидіння, дописувала для газет. Була релігійною людиною, прихильницею своєї рідної церкви св. Юра в Ню-Йорку.

Вічна Їй пам'ять!

У ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ
17 грудня 2008 р.

СВ. П.

ОЛЬГИ ГАВРИЩУК-ТРУШ

про молитви просить
сестра ІРИНА та ІГОР МОРОЗ

Ділимося сумною вісткою, що 22 листопада 2009 р.
у Hurleyville, NY відійшов у вічність

СВ. П.

WALTER P. HENDRICKS

ВОЛОДИМИР ГРИЦИШИН

нар. 28 червня 1921 р. в Брукліні, Н. Й.,

Син покійних Павла і Михайлини, з околиці Поморяни на Галичині та муж покійної Лідії з дому Корсак, яка померла 5 серпня 2009 р. після довгої недуги.

Володимир Грицишин служив капеляном піхоти під час Другої світової війни, був учителем суспільних наук у Stuyvesant High School в Ню-Йорку від 1966 р. до відходу на пенсію в 1991 р.

Був членом різних організацій, між ними Elks та American Veterans.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 30 листопада в церкві св. Тройці в Брукліні, а відтак на цвинтарі Mount Olivet, Queens, NY, де був похований із військовими почестями.

Залишилися у смутку двоюрідні кузини:
д-р РОМАН БІЛАК з родиною в Kenosha, WI
ІРЕНА МИХАЙЛЮК з родиною в Rochester, NY
ВОЛОДИМИРА МАЦЮРАК в Chicago, IL.

Вічна Йому пам'ять!

У третю сумну річницю смерти
19 грудня 2006 року

св. п. ІРЕНИ ФЕРЕНЦЕВИЧ

будуть відправлені

Заупокійні св. Літургії

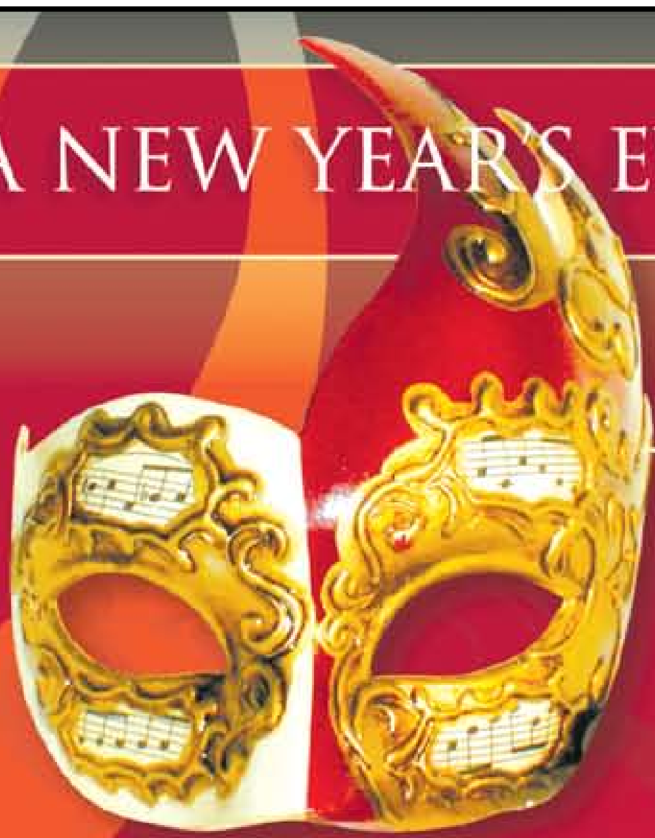
в українській греко-католицькій церкві Вознесіння Господнього у Чорткові, Україна,

в українському католицькому крайовому соборі Пресв. Родини у Вашинґтоні

та в українській католицькій церкві св. Миколая в Passaic, New Jersey.

Вічна Їй пам'ять!

A NEW YEAR'S EVE 2010 EXTRAVAGANZA

THE SOYUZIVKA VENETIAN BALL

Thursday, December 31st 2009

The Venetian Ball will include a Masquerade during our Open Bar Cocktail Hour with Hors d'oeuvres. We invite you to wear a mask, so bring your own or one will be provided. Evening Wear Suggested.

VENETIAN BALL DINNER MENU

Soup & Salad

Italian Wedding Soup, Romaine Caesar with Shaved Manchego, cured Tomato & Crispy Pancetta

Entree *(choice of)*

Butterflied Venetian Flank Steak stuffed with Sundried Tomatoes, Spinach, Mushrooms & Fontina Cheese

Chicken Saltimbocca with Prosciutto and Fontina Cheese

Poached Trout stuffed with Salmon Mousse

Dessert

Venetian Table/Dessert Station
Complimentary Champagne all evening

EVENT, OVERNIGHT AND WEEKEND PACKAGES

$150 Single package (standard rooms)

$250 Double package (standard rooms)

The above packages include: Room 1 night, Cocktail Party, Dinner and breakfast

$99 Dinner & cocktail only

$75 Young adults/no cocktail (Sich) -Includes dinner, bed in Sich, and breakfast

SPECIAL WEEKEND RATES AVAILABLE!!

Soyuzivka for all seasons | 216 Foordmore Road Kerhonkson, NY 12446 | (845) 626-5641 www.SOYUZIVKA.com